

216
உ
சிவமயம்

துறைசைச் சுப்பிரமணியதேசிகர்

மும்மணிக்கோவை

திருவாவடுதுறை ஆதினம்

1957

உ
சிவமயம்

திருக்கயிலாயபரம்பரைத் திருவாவடுதுறைஆதினத்து
இருபத்தொன்றாவது குருமகாசந்நிதானம்
ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிகசுவாமிகள்
ஜென்மநட்சத்திர மலர்

துன்முகி-ஸ்ரீ பங்குனி-மீ உக-உ

வெளியீடு எண்: 107

உ

சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

துறைசைச் சுப்பிரமணியதேசிகர் மும்மணிக்கோவை

திருக்கயிலாயபரம்பரைத் திருவாவடுதுறைஆதினத்து

இருபத்தொன்றாவது குருமகாசந்நிதானம்

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிகசுவாமிகள்

கட்டளையிட்டருளியபடி

திருவாவடுதுறை ஆதினவித்துவான்

த. ச. மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையால்

பரிசோதித்து நூதனமாக எழுதிய குறிப்புரை முகவுரை
முதலியவற்றுடன் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

திருவாவடுதுறை

1957.

ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்தி அச்சகம்
— திருவாவடுதுறை —

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனம்
இருபத்தொன்றாவது குருமகாசந்திதானம்
ஸ்ரீலஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள்

உ
சிவமயம்

முகவுரை

திருச்சிற்றம்பலம்

“ குருவே சிவமெனக் கூறினன் நந்தி
குருவே சிவமென் பதுகுறித் தோரார்
குருவே சிவனுமாய்க் கோனுமாய் நிற்கும்
குருவே யுரையுணர் வற்றதோர் கோவே ”

திருமந்திரம் - 1581.

திருச்சிற்றம்பலம்

மும்மணிக்கோவை என்பது தமிழில் உள்ள தொண்ணூற்று வகைப் பிரபந்தங்களுள் ஒன்று. இஃது ஆசிரியப்பா, வெண்பா, கட்டளைக்கலித்துறை என்னும் செய்யுட்கள் முறையே அந்தாதி யாக மண்டலித்துத் தொடர்ந்துவர முப்பது செய்யுட்களால் பாடப்படுவது. மூன்று மணிகளால் கோக்கப்பெற்ற கோவைபோல இருத்தலின் இப்பெயர் பெற்றது. அம்மூன்று மணிகளாவன புருடராகம், வைரீரியம், கோமேதகம் என்பனவாம்.

இந்நூல் சொற்றொடர்நிலைச்செய்யுள் என்னும் நூல்வகையின்பாற்படும். மும்மணிமாலை என்னும்

பிரபந்தம் வேறு. இந்தவகையிலே தொல்லாசிரியர்கள் இயற்றியவை பல இருக்கின்றன. பதினேராந்திருமுறையிலே மும்மணிக்கோவைகள் பல உள்ளன. அவை சேரமான்பெருமாள்நாயனார் செய்தருளிய (1) திருவாரூர் மும்மணிக்கோவை, நக்கீரதேவநாயனார் செய்தருளிய (2) திருவலஞ்சுழி மும்மணிக்கோவை, இளம்பெருமானடிகள் செய்தருளிய (3) சிவபெருமான் திருமும்மணிக்கோவை, அதிராவடிகள் செய்தருளிய (4) மூத்தபிள்ளையார் திருமும்மணிக்கோவை, பட்டினத்துப்பிள்ளையார் செய்தருளிய (5) திருக்கழமல மும்மணிக்கோவை (6) திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை, நம்பியாண்டார்நம்பி செய்தருளிய (7) ஆளுடையபிள்ளையார் திருமும்மணிக்கோவை என்பனவாம்.

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதினத்துப் பிரதமபரமாசாரிய மூர்த்திகளாகவுள்ள ஸ்ரீநமச்சிவாயமூர்த்திமும்மணிக்கோவை ஒன்றுண்டு. அது முன்னரே ஆதின வெளியீடாக வந்துள்ளது (1944). ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் செய்தருளிய சிதம்பர மும்மணிக்கோவை, பண்டார மும்மணிக்கோவைகளும் உள்ளன. பலபட்டடைச் சொக்கநாத பிள்ளை இயற்றிய மதுரைமும்மணிக்கோவை ஒன்றும் உள்ளது.

சுப்பிரமணியதேசிகர் மும்மணிக்கோவை என்பது திருக்கயிலாயபரம்பரைத் திருநந்திமரபு மெய்கண்டசந்தானத்து ஸ்ரீ நமச்சிவாய மூர்த்திகள் ஆதினத்திலே எழுந்தருளியுள்ள ஞானதேசிகர் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிகமூர்த்திகள் விஷயமாகப்பாடப்பெற்றது.

இதனை இயற்றியவர் ஸ்ரீ பரமசிவத்தம்பிரான் என்பவர். விநாயகர் காப்புச்செய்யுளோடு முப்பத்தொரு செய்யுட்கள் அடங்கியது.

இவ்வகையில் உள்ள பிரபந்தங்கள் பெரும்பாலும் பாட்டுடைத்தலைவர்களுடைய அருமை பெருமைகளைப் புலப்படுத்திப் பலவகையான சொல்லணி பொருளணிகளையும் வருணனைகளையும் உடையனவாக விளங்குவன. இச்சிறுநூலும் அத்தகையதேயாம்.

இந்த மும்மணிக்கோவையில் நூலாசிரியர் பாட்டுடைத் தலைவராகிய ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகரைப் பலபடியாகப் பாராட்டுகின்றார். பாட்டுடைத் தலைவர் மாசிலாமணியீசுரரே எனக் கூறும்பகுதி மிகச் சுவையுடையது (1) குருவின் நோக்கத்தால் அடியார் பாசம் ஒருவினோம் என ஓரிடத்துத் தங்கி மனமறைந்து இருகண்களிலும் நீர் பெருக்குவர் என்பது (2) திருவடியைத்தரிசித்தோம் இனி இயம்பயமில்லை (3) மலப்பகைவனை அழித்திடும் ஆண்மையின் வல்லோன் (4) ஆசாரியன் உடல் பொருள் ஆவியைத் தத்தமாகப் பெறுதல் (6, 10) தேசிகர் என்னும் பெயரைப் பிறரும் கொள்வதால் பெருமையடைதல் (4) இயற்கையைச் செயற்கையால் வேறுபடச் செய்தல், கண்கள் சூரியசந்திரரே என்பதற்குக் காரணம் காட்டல் (7) வலிய மடத்தை முன்கொண்டீர் ஆயினும் ஒரு வீடேனும் ஓடேனும் தருவீர் என்று இரத்தல் (8) நமசிவாய என்னும் தூலபஞ்சாக்கரத்தைச் சிவயநம என மாற்றிச் சூக்குமநிலையில் உபதேசித்தல், மெய்யெல்லாம் பொய் எனல், தலையிலே வடுப்பட்டக் காலையும் கையையும் பதித்தல் (10) குரு

திருவுருக்காணல் உபதேசம்பெறல் அடியினை பணி
தல் அடியார்திரளிடைக்கலத்தல் முதலிய செய்திகள்
(13) பிறப்பு அறுதற்குரிய வழிகள், சின்னாட் பயின்
றேரும் ஒருவர் துன்பக்காலத்திலே வந்து உதவி
செய்வார் எனல் (16) மூவகையுயிர்கட்கும் அருளுதல்,
நிர்க்குணன் (19) குரவனும் அடியாரும் ஒத்த நிலையர்
(22) பாதந்தோய் நீர் பரிகலம் சேவை முதலியன தர
வேண்டல் (23) அடைந்தோர் மதியை மயக்குதல்,
பதஞ்சுட்டல், சேடம் உண்பித்தல், கண்ணீர் பெருகச்
செய்தல் முதலியன (24) பொறிவாழ்ப்பு எனப் பதத்
தைக் கூறுவர் யான் பிறிதொன்று என்பேன் எனல்
(25) அரன் ஒரு பசுவை ஆண்ட அந்த ஊரிலே நீர்
பல பசுக்களை ஆளுவீர் ஆனால் அப்பரமனிடத்திலே
யாவரே செல்வார்? எனல் (26) அடையாதவர் உளத்
தினும் சென்று அருள் அளித்தல், குவலைமலர்மாலை
யுடைமை (27) சோலை மன்மதன் வேண்டுதல்போல்
இருத்தல், தடாகம் மாடமாளிகை மாதவர் மடம்
முதலியவற்றின் இயல்புகள் (28) திருவடியைப்
போற்றிச் சிவமானேன் எனல் முதலிய பல செய்தி
கள் சிறப்பாக வருணனைசெய்யப்பட்டுள்ளன.

சிவபெருமானுடைய பலவகையான பெருமை
களையும் ஆற்றல்களையும் ஆசிரியர் அங்கங்கே புலப்
படுத்தியுள்ளார். மாதப் பெயர்களுள் சிலவற்றைத்
தொனியிலமைத்துக் காட்டுகிறார். அவை: ஆவணி,
ஆடி, ஆனி, வைகாசி என்பன. இடையிடையே பழ
மொழிகளும் ஆளப்பட்டுள்ளன. அந்தகன் பெற்ற கோல்
உவமையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. கடல், காவிரி ஆகிய
இவைகள் பாட்டுடைத் தலைவருக்குச் சிலேடைவகை
யில் ஒப்பிடப்பட்டுள்ளன (13, 7) பிறைச்சந்திரனை

அணிதல், காலனை அகற்றல், பிரமகபாலம் கையில் தரித்தல், திரிபுரத்திலே எஞ்சிய மூவரைச் சிவப்பணி செய்ய ஏவினமை, அருள்வடிவாகிய உமாதேவியா ருடணிருத்தல், மாணைக் கரத்திலேந்தியமை, பாம்பை அணியாகவணிதல், பரசு என்னும் ஆயுதத்தையும் ஏந்தல் முதலிய பெருமைகள் சிவபிரானைப்பற்றியன வாகச் சிலேடையில் அமைத்திருக்கின்றனர்.

மள்ளத்திகள் வயலில் களைகட்டல் மகிழ்ச்சியைத் தருவன (4) கற்பகம் முதலியன நிலவுலகத்து மரங் களை வழிபடல், தேவர்கள் அமுதை வெறுத்துச் சோற்றை விரும்பித் துறைசையை அடைதல், பசுக் காத்தல் முதலிய அறங்களைச் செய்யினும் வினையக லாது எனத் திருவாவடுதுறையைச் சேர்தல் முதலி யனவும் கூறப்பட்டுள்ளன.

சிலவரலாறுகளையும் அமைக்கின்றார்: நிலவுலக அரசன் தேவனுடைய பெயரையுடையனாயிருந்தமை அறிந்து பொருமையுற்றுத் தேவன் ஒருவன் அவனைக் கொன்றான் (4) என்றது பாரதவரலாறு. நாரசிங்கன் என்னும் கொடிய அரசன் ஒருவனை வெல் லும்படி ஸ்ரீகோமுத்தீசர் திருக்கோயிலின் மதிலின் மேலிருந்த இடபங்களைத் திருமாளிகைத்தேவர் ஓர் இடப உருவாக்கி அனுப்பினர் என்பது வரலாறு. இதனை, ‘தகுதரம் பெற்றுயர்சேவடுத்து அரசினைச் சிறையிடு குறியுடை ஆவடுதுறை’ (1) என அமைத் திருக்கின்றார். [சே - இடபம், அரசு - நாரசிங்கன், சிறையிடுகுறி - விலங்கிட்டு வைத்தமை] “மதில் நந்தி களைவரவழைத்தும்” திருமாளிகைத்தேவர் திருவிருத் தம். “விடையுருச்சோஅத் திருக்கோயிலும் மாசிலா

மணியும் ” என்பது மதுரகவி, தொட்டிக்கலை ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய முனிவர் தனிப்பாட்டு. ஐந்தொழில் ஆன்மாக்களின்பொருட்டே எனக் குறித்துள்ளார். அம்பரம், அருணவம், அபாங்கநோக்கு, அரட்டர் முதலிய சில சொற்கள் வந்தன காண்க.

ஆசிரியர் வரலாறு :

இந்த நூலாசிரியர் தருமபுரம் ஆதீனத்தைச் சார்ந்த தம்பிரான். வடமொழி தமிழ் மொழிகளில் வல்லவர். விரைவிலே சுவையுடைய கவிகளையாக்கும் திறம் பெற்றவர். திருவாவடுதுறை ஆதீனத்திலே பெரிதும் பக்தி கொண்டு ஒழுகியவர். மற்றும் சில நூல்கள் இயற்றியுள்ளார். மகாவித்துவான் பிள்ளையவர்களிடம் இவருடன்பாடங்கேட்டோர் நமச்சிவாயத் தம்பிரான், நாராயணசெட்டியார், இராமசாமிபிள்ளை முதலியோர். திருப்பனந்தாள் காசிமடம் ஸ்ரீ இராமலிங்கசுவாமிகள் கட்டளையின்படி இதனையும், குருதோத்திரப் பாமாலையையும் இயற்றினர். இவர்கள் காலத்திலே ஆதீனத்தில் உள்ள வேறு வித்துவான்கள் குமாரசாமிச்சுவாமி, புலிக்குட்டி - இராமலிங்கசுவாமி, பழங்குமாரசுவாமி, ஆறுமுகசுவாமி முதலிய ஆதீனத் தம்பிரான்கள் பெரும் புலமையுற்றிருந்தனர்.

நூலாசிரியராகிய இத்தம்பிரான்சுவாமிகள் திரு ஆவடுதுறை ஆதீனத்திலும், ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக மூர்த்திகளிடத்திலும் கொண்டுள்ள பத்திப்பெருக்கே இந்நூலாக வெளிப்போந்தது என்பதில் ஐயமில்லை. புலவர் பெருமக்களின் புலமையை அளத்தற்குரிய

கருவிபோல இம்மும்மணிக்கோவை அமைந்துள்ளது. இவர் பாடல்களில் புலமைநலம் கொழிக்கின்றமையும் காணலாம். பெரும்பாலும் இவர் திருவாவடுதுறையிலேயே தங்கியிருந்து பாடங்கேட்டலிலும், பாடஞ்சொல்லுதலிலும், சித்தாந்த சாத்திரங்களை ஆராய் தலிலுமே காலங்கழித்தனர் என்ப. இவ்வாதீனத்திலே தம்மைப் போன்றவர்களும் தமக்கு மேலானவர்களுமாக இருந்த பல கல்விமாண்களோடு இடைவிடாது பழகிப் புலமை மிகுதற்குரிய வாய்ப்பு, புண்ணிய மிகுதிபற்றி இவருக்குக் கிடைத்தமையால் இவர் நன்குமதிப்புடன் தேசிகமூர்த்திகளின் திருவருளுக்கு இலக்காக வாழ்ந்திருந்தார். இவ்வாதீனத்துத் தம்பிரான் சுவாமிகளாக இருந்து பெருந்தமிழ்ப்புலமையுடன் விளங்கிய பரமசிவத்தம்பிரான் என்பவர் இவரின் வேருவர்.

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தில் இப்போது இருபத்தொன்றாவது குருமகா சந்ரிதானமாக எழுந்தருளியிருந்து மெய்கண்ட சாத்திரப் பிரதிட்டாசாரியராகவும், திருமந்திரோப தேச குருபரனாகவும் விளங்கி, மெய்கண்ட சித்தாந்த சைவமாநாடு திருமந்திரமாநாடு முதலிய பல மாநாடுகளை அடிக்கடி கூட்டி நாட்டில் மக்களுக்குச் சைவ சமயக் கருத்துக்களையும், செந்தமிழ்ச் செல்வத்தையும் வாரி வாரி நூல்மூலமாகவும் விரிவுரைகளின் மூலமாகவும் வழங்கியருளுகிற சிவஞானதான வள்ளலாக வீற்றிருக்கும் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிக சுவாமிகள் ஜென்மநட்சத்திர மலராக இம் மும்மணிக்கோவை, அவர்கள் திருவடிகளில் சாத்தப்பெறுகிறது. இந்த அருட்குரவர்சிகாமணி, இவ்வாதீன ஞானபீடத்தில்

எழுந்தருளிச் சிவஞானச் செங்கோல் செலுத்தத் தொடங்கியகாலமுதல் தமது ஆதீனத்துக் கல்விக் களஞ்சியத்திலிருந்து நூற்றுக்கணக்கிலே சிறந்த பல நூல்களை உரைகளுடனும், உரைநடைகளுடனும், சிவ ஞான தாகமிக்க மெய்யன்பர்களுக்கும், செந்தமிழ்ப் புலவர்பெருமக்களுக்கும் எளிதாக இலவசமாகக் கிடைக்கத் திருவருள்பாலித்திருக்கின்றார்கள்.

இப்பதிப்பில் படிப்போருக்கு உதவியாகக் கடின சந்திகளைப் பிரித்தும், அரும்பதக் குறிப்புக்களும், ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்களும் போதிய அளவு என்னால் எழுதப்பட்டும் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. வழக்கம்போல ஆதீனத்திலே அச்சிடப்படும் நூல்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்துவரும் வித்துவான் ஸ்ரீ ஆறுமுக தேசிகர் அவர்கள் இதனையும் நல்ல அமைப்பில் வெளிவரச் செய்தார்கள்.

தோத்திரப்பாமாலை மிக மிக எளியநடையில் அமைந்திருப்பதால் தனியே அதற்குக் குறிப்புரை வரையவில்லை.

ஸ்ரீ ஞானமா நடராசமூர்த்தியின் திருவருளும், ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர பரமாசாரிய மூர்த்திகள் திருவருளும், ஸ்ரீ - ல - ஸ்ரீ மகா சந்நிதானத்தின் திருவருளும் முன்னின்று உலகெலாம் சைவம் தழைக்கச் செய்யுமாறு அனவரதமும் மனமொழி மெய்களால் வணக்கத்தைச் செய்திருப்பதைத் தவிர வேறு என்னசெய்யக் கடவேம்.

மேலகரம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிக மூர்த்திகள் திருவடிகட்கு அணிந்த இம்மும்மணிமாலை நமது ஞான தேசிக மூர்த்திகட்குப் பெயரொற்றுமை கருதியும், அவர்கள் வழித்தோன்றலாக எழுந்தருளும் காரணங்கருதியும் அணிவிக்கப்பெறுகின்றது.

இதன்கண் உள்ள பிழைகளைப் பொறுத்தருளுமாறு பெரியோர்களைப் பன்முறை வேண்டிக் கொள்ளுகின்றேன்.

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ குருமகாசந்திதான்ம் நீழிவாழ்க!

இங்ஙனம்,

சித்தாந்த சைவமணி—

திருவாவடுதுறை }
29—3—1957.

த. ச. மீனாட்சுந்தரம் பிள்ளை,
திருவாவடுதுறை ஆதீனவித்துவான்.

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

குருமரபுவாழ்த்து

“ கயிலாய பரம்பரையிற் சிவஞான
போதநெறி காட்டும் வெண்ணெய்
பயில்வாய்மை மெய்கண்டான் சந்ததிக்கோர்
மெய்ஞ்ஞான பாணு வாகிக்
குயிலாரும் பொழிற்றிருவா வடுதுறைவாழ்
குருநமச்சி வாய தேவன்
சயிலாதி மரபுடையோன் திருமரபு
நீடுழி தழைக மாதோ ”

திருச்சிற்றம்பலம்

—ஸ்ரீ மாதவச்சிவஞானயோகிகள்.

உ
சிவமயம்

துறைசைச் சுப்பிரமணியதேசிகர்

மும்மணிக்கோவை

காப்பு

தேரும் புகழ்ச்சுப் பிரமணிய தேசிகன்பேர்
கூருமும் மணிக்கோவை கூறுதற்கே - ஆருமணிக்
கோட்டானை மாமுகத்துக் கோமானை வந்தித்து
வேட்டானை மேவா வினை.

நூல்

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

மணிரீ ருடைத்தனி மாநில மடந்தைதன்
அணிதிகழ் அகம்என அழகினாற் பொலிந்து
நதியால் அன்றியும் நளினமா தனுதினம்
பொதிநலம் தந்தயல் போகுரு நிலைமையின்
பொன்னிநா டென்றொரு பொருட்பெறு குறியும்
மன்னனால் அன்றியும் வயங்குபல் நாட்டினும்
சிகரமா நின்றலின் சென்னிநா டென்னவும்
பகரவோர் குறியும் பயத்தால் அன்றியும்
தன்தரம் நோக்கியே தாழ்ந்தநா டெனத்தன்
முன்தரம் பெறப்பினும் முனைக்கவொன் நின்மையின்
புனல்நா டென்னப் புகல்குறி ஒன்றையும்

மன்னஉறப் புலவர்கள் வழங்கிடும் நாட்டிடைத்
 தண்டலை வாவிகள் தம்மருங் குண்மையின்
 பண்டவ் வரசன் பாற்படல் உணரார்க்கு
 இன்றுகா வேரிஎன் றியற்பெயர் புனைந்திடும்
 துன்றுபொன் னதிஅலை சுழித்தலை தென்கரைப்
 பாதவம் தனைக்கற் பகம்கண் டுடனெழீஇப்
 பாதவந் தனைக்கற் பகமனம் பற்றவும்
 அமரரும் தன்னகர் அமுதினை அகற்றியே
 அமரருந் தன்னம்ஒன் றமையும்என் றமரவும்
 ஆவினை நோக்கியாம் அளிப்பினும் அறமலால்
 ஆவினை அகலுமா றவணல திலைஎனத்
 தமனிய நாடொரீஇத் தருஅணி வாழுமாத்
 தமனியம் நாடவும் தகுதரம் பெற்றுயர்
 சேவடுத் தரசினைச் சிறையிடு குறியுடை
 ஆவடு துறைநகர் அமர்அருட் குருபர!
 கலைமதி மிலைந்தனை காலனை அகற்றினை
 தலைவிதி நீங்கிடத் தரும்ஒரு கையினை
 திரிபுரம் எய்தினோர் சிந்தைநைந் துருகிடத்
 தரும்ஒரு பணியினை தாங்கருள் இடத்தினை
 மானிடன் ஆகினை மாசுண அணியினை
 ஊனிடர் அகற்றும் ஒருபெரு நோக்கினை
 ஆன்மா நல்வழி ஆர்தர உகைத்தனை
 பால்மாறு படுத்த பரத்தினை அன்றியும்
 பரசுகம் பொறுத்த பாணியை இன்னும்
 உரைசெயின் ஆலயத் துறைமா சிலாமணி
 ஈசனே ஆம்என இயம்புவம் அதற்குப்
 பேசும்உன் நாமமும் பிறழா(து) அதனால்
 எல்லாம் வல்ல இயற்கையை உடையநீ
 புல்லேம் அறிவிலும் புலப்படும் வகையாத்
 தீவகம் ஆகஓர் திருவுருக் கொண்டஇப்

பாவகம் என்கொலோ? பண்ணவ! பரம!
ஒப்பிலாக் கருணையின் ஓங்கிய குணத்தாய்!
செப்பாய் சுப்பிர மணியதே சிகணே.

(1)

நேரிசை வெண்பா

தேசிற்பொலிதுறைசைச் சீர்ச்சுப்ர மண்யகுரு
நேசமுற நோக்களதிர் நின்றோர்கள் - பாசம்
ஒருவினோம் என்றோர் உழைத்தங்கி நைந்தே
இருகணீர் வார்ப்பார் இதென்.

(2)

கட்டளைக் கலித்துறை

என்னே கவலை இனிச்சுப்ர
மண்ய எழிற்குருவின்
பொன்னேய் திருவடி போற்றினம்
வாழப் புகுந்ததுவோ
மின்னேய் மழைதவழ் தண்டலை
சூழும் வியன் துறைசை
தென்னேய் திசைக்கிறை வந்தெம்முன்
யாதுகொல் செய்வதுவே.

(3)

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

செய்யிடை உழத்தியர் சென்றுதம் முகநிழல்
கமலம்என் றயிர்த்துக் களைஎனக் களைகுவான்
இருகரம் கொடுதுழாய் எய்துரு நிலைமைகண்(டு)
அலைதரு பங்கமாய் அந்நிழல் அழிந்திடக்
கையினிற் கரந்தது காண்என ஒருத்திமுன்
கூறமற் றவனும்அக் கொள்கையன் ஆகிஎன்
காலிடைப் புகுந்தது கண்டிலேன் என்றிட

வயலிற் பூத்தஅவ் வலரையும் அன்னவர்
 எண்ணுபு கட்டிடா தேகுசீர் வளமுடை
 ஆவடு துறையினை ஆதரித் தருவினைக்
 கோடையை முருக்குமோர் கொண்டலின் விளங்கிய
 சுப்பிர மணிய தேசிக சுவாமி! உன்
 பொன்னடிக் கடியனேன் புகலுவ தொன்றுள(து)
 என்னெனில் தேசத் தியங்குறார் பொருளினால்
 வாணிகம் இயற்றார் வகிப்பர் உன்நாமத்(து)
 ஈற்றில்நின் றியங்கும் எழிற்பதம் ஒன்றினை
 அதனால் அவருழை அழுக்கறல் வழக்கே
 தேவரில் ஒருவனத் திறத்தினோர் அரசனைக்
 கொன்றுயிர் உண்டனன் கூவுணும் கொற்றவன்
 முதற்பல் தேவரும் முனிவரும் முயன்றினும்
 பரசயம் படப்புரி பாழ்மலப் பகைவனை
 அபாங்க நோக்கினால் அழித்திடும் ஆண்மையின்
 வல்லோன் ஆதலின் வானகத் தியங்குறும்
 உடுவும் ஈகையும் ஒளிமுடி மன்னரும்
 சேடனும் புலாலுடல் திரிபுனல் உயிரையும்
 அயத்தையும் தருவையும் ஆண்டபுன் குன்றையும்
 உன்னியாங் குன்னினை என்றே முடிவினில்
 எல்லோர் எண்ணினும் இருப்பதை அன்றியே
 காரணம் உளதெனில் கனிவாய் மலர்ந்து
 கூறாய் பரம குறைவிலார் அமுதே.

(4)

நேரிசை வெண்பா

ஆரும் உனதருளும் ஆக்கமிலேன் தீவினையும்
 நேரும் உடலளித்த நேர்மையினால் - ஈரம்
 தருமா வடுதுறையில் சார்சுப்ர மண்ய
 குருநாத ஈதறிந்து கொள்.

(5)

கட்டளைக் கலித்துறை

கொள்ளும் பொருளது ஒன்றோ
 உடலுயிர் கொண்டுபின்னும்
 நள்ளும் பணிக்குப் பதங்காட்டி
 நிற்கும் நலமதென்னோ
 விள்ளும் கமலத் தடஞ்சூழ்
 துறைசையின் மேவியருள்
 தெள்ளும் மணிசுப் பிரமணி
 தேசிகச் சீர்மணியே.

(6)

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

மணிபெயர்த் தலையுற வருதலின் மருங்கெலாம்
 அன்னம் பொலிதர அளித்தலின் அருமலர்
 நன்கரை அடைதலின் நகுமுத்தி ஐந்துகொள்
 சங்கம் பொலிதலின் சமம்பட ஒழுகலின்
 பொய்ம்மெய் யானவோர் புன்மலம் போக்கலின்
 அடைந்துட லுறப்படிந் தாடினோர் வெண்துகில்
 செந்துகி லாக்கலின் சேருமுன் ஈரமே
 மனங்கொளப் புரிதலின் மகிமையிற் பெருகலின்
 கோப்பயில் துறையிடம் கொண்டதோர்கொள்கையின்
 முனியிடைத் தோன்றலின் முறைவந் தனையினுற்
 பெருகுறப் புரிதலின் பெட்புறப் படுதலின்
 கால்கொடு பல்தலை கலியறப் பேணலின்
 பவனா சனத்தினைப் பாணியிற் கோடலின்
 மாசிலா மணியிடம் வயங்கலின் குறுமுனி
 கரகம்நின் றொழுகிய காசறு நதியினைப்
 புரைபுரை யில்புகழ்ப் புரையோய் போற்றிட
 வீற்றிருந் தருட்கோல் மேதினி எலாம்செல
 அரசுசெய் அமலனே அடியவர் நிதியமே

கோதிலா அமுதமே குணப்பெருங் குன்றமே
கொடையான் ஒன்றையும் கொளப்படும் ஐந்தையும்
ஏழையும் இம்முறை இயற்கையை அகற்றியே
மூன்றுமோர் ஏழுமும் மூன்றுமாச் செய்திடும்
துணைக்கர பவக்கடல் தோணியாம் இருபத
தேசார் சுப்பிர மணியதே சிகரீ
கரந்த கண்ணிடக் காணிநு கண்களும்
இரவியும் இந்துவும் என்பதே தேற்றமாம்
இன்றேல் அடைபவர் இருதய கமலம்
விரியவும் கரமலர் விரைந்துடன் குவியவும்
அறிவினை மயக்கிய ஆரிருள் இரிக்கவும்
இயலுமா றடியனேற் கியம்புதி எவ்வணம்
வினையற வினைசெயும் வினையில்வா னவனே. (7)

நேரிசை வெண்பா

வானேய் பொழில் துறைசை வாழ்சுப் பிரமணிய
கோனே என்வன்மடமுன்கொண்டதற்குத் - தானே ஓர்
வீடளித்தாலும்சாலும் வேண்டுபலி கொள் உனதோர்
ஓடளித்தா லும்சாலு முன். (8)

கட்டளைக் கலித்துறை

உன்னை அறிய ஒருவரும்
வல்லுநர் அல்லரென
என்னைகொல் சுப்பிர மண்ணிய
தேசிக இப்புனியில்
பொன்னை அனைய உருக்கொடு
யாவரும் போற்றிசெய
அன்னை எனவலிந் தாள்வான்
துறைசை அடைந்ததுவே. (9)

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

அடைபொருள் வறுமைகள் மிடைவிதிப் பயனெனப்
 பண்டையோர் நூல்வழி விண்டெனக் கீர்த்தியும்
 முதலெழுத் தின்முதல் ததையெழுத் தொன்றையே
 தன்னிரு மருங்கினும் மன்னுறப் பொருந்திய
 இடைக்கண மூன்றுமேற் படப்பொலி எழுத்தினை
 முன்னுற இணக்கிப் பன்னிய கீர்த்தியும்
 ஊழ்வழி வருமென வாழ்தர உரைத்திலர்
 உயிரினைத் துன்புசெய் செயிர்வினை அரட்டரை
 நலிவுசெய் தின்பினைப் பொலிவுசெய் தாண்டிட
 அருட்கோல் திசைஎலாம் தெருட்படச் சென்றிட
 அரசமா வனத்திடைப் பரசுவார்க் கெளிமையா
 வீற்றிருந் தருளினை போற்றினர்க் கருளுவை
 னன்றுகொண் டிரும்பொன் துன்றினைப் பதத்தினைத்
 தொழுதுமுன் நின்றிடும் பழுதறு மனத்தெமை
 மெய்யெலாம் பொய்யெனக் கையெடுத் தறைந்தும்
 பிறர்செவி புகட்டா அறவுரை புகன்றும்
 கையையும் காலையும் மொய்தலை வடுப்படப்
 பதித்தெம் பொருளெலாம் விதிர்ப்புறக் கொண்டனை
 புரமும் கொண்டனை வரமும் கொண்டனை
 ஆவியும் கொண்டனை மேவியென் செய்திடாய்
 இனியொரு தந்தையும் கனிபெரும் அன்னையும்
 புத்திரர் ஆக்கவும் சத்துரு வாயினை
 உரைசெயும் இப்பெரும் புரையோன் ஆகுமுன்
 பெரும்புகழ் உலகெலாம் பரம்பிய தன்றியும்
 படையொடும் பொரத்தம் கடையடை பகைவரை
 வீட்டும் பொழுதவர் காட்டிடின் வெரிநினை
 யானையொடு தழுவுபல் சேனையும் கொடுத்தாடன்
 காவா தொழியினிம் மூவா உலகிடை

அசைவிலா தனுதினம் வசையுநின் றுலவிடும்
 அதனால்,
 செயலினால் இலைஎன மயலிலா வழிவரும்
 அதனால்,
 மொழிந்த பொருளுடன் கழிந்தசில் பொருளையும்
 முட்டிலா வகைகொளென் றெட்டிய உத்தியின்
 ஒதின ராமென நீதியிற் கொண்டனம்
 ஒப்புரை அகற்றிய சுப்பிர மணிய
 தேசிக ராசவன் பாசமோ சகனே. (10)

நேரிசை வெண்பா

கன்னெஞ் செனையாளாக் காரணத்தால் பூந்துறைசை
 மன்னும் குருசுப் பிரமணிய - முன்னம்உனைக்
 கூறும் பசுபதியாக் கொள்பெயர்க்கு விள்பொருள்நீ
 ஏறும் பசுத்தலைமையே. (11)

கட்டளைக் கலித்துறை

மையே தனக்கள வில்லாப்
 பிறப்பு வரினும்அருள்
 செய்யே துனக்குக் கடனாகும்
 ஆதலின் சென்றிரக்கும்
 பொய்யேனை யாளல் அழகாம்
 துறைசைப் புரியினருள்
 மெய்யேய் குருசுப் பிரமணி
 யாளன்றன் மெய்ப்பொருளே. (12)

நேரிசை ஆசிரியப்பா

பொருவறு சீர்திகழ் புண்ணியத் துறைசையில்
 கருவறுத் திடவரு காரண மதியினால்

பொங்கிய குணத்தால் புரியவா னந்தம்
 தங்கிய செயலால் சாரவாற் றிற்கெலாம்
 முடிவிடம் ஆகலின் முறைமையின் உயிர்க்கெலாம்
 கடிசீ வனந்தரு காரணம் ஆதலில்
 அம்பரம் எனச்சொல அமைவுடைத் தாகலின்
 இம்பரின் அருணவம் எனவரு நீர்மையின்
 உலகிற் பரவையாய் உறைதலின் உறவரு
 கவிசக் கரமெனக் காதுறப் படுதலின்
 தன்னள வறிந்திடத் தந்திடாத் தன்மையின்
 மன்னுவா ரிதியென வயங்கிய வமல
 முந்தனா தலின்உனை முறைமையின் அனுதினம்
 வந்தனை செய்வது வழக்காம் ஆயினும்
 முன்புரி எம்வினை முறைமையின் வகையறிந்(து)
 இன்புதுன் பருள்தரும் இயற்கையை யாதலின்
 எண்ணிலாப் பிறவியி னிருமா னிடத்தின்
 நண்ணிடப் புரிந்துபின் நலமிலா நாட்டிடைச்
 சேரா தொழித்துத் தீச்செயல் புரிகுலத்
 தேய்ந்திடா ததனினும் ஈனமா நெறியிடைச்
 சாய்ந்திடா தியாவரும் சாருநன் நெறியினில்
 உற்றரு ளுருவெடுத் தோங்கிய உனை அறிந்(து)
 அற்றம்நோக் காதுவந் தடியினை பணியவும்
 அமுதுகுத் தனையவுன் னருண்மொழி மாந்தவும்
 இமைதுடித் திடாதுன தெழிற்றிரு உருவினை
 நோக்கவும் குறையற நுவலுமா னந்தம்
 தேக்கவும் அடியவர் திரளிடைக் கலக்கவும்
 வந்தவோர் வினைக்கும் வந்தனை புரிந்தனன்
 சிந்தைசெய் யாதருள் செய்திட வேண்டுமால்
 இருவினைப் பகையென இரந்தேன்
 வரதமெய்ச் சுப்பிர மணியமா தவனே.

நேரிசை வெண்பா

மாதவம் இலாமையினென் வன்தலையின் உன்றனிநு
பாதமலர் வைக்கப் படாதென்னில் • நீதமதாய்க்
கூற்றடையக் காரணமென் கோபமதோ பாபமதோ
சாற்றுசுப்ர மண்யபுனி தா. (14)

கட்டளைக் கலித்துறை

தாதார் கலையுடுத் தாகார
மாறித் தரணியிடைப்
போதாத் துறைசை புகுசுப்
பிரமணி யப்புனித
ஆதார மாவுணை ஓர்தொழில்
சேர்ந்தறி வில்லவர்க்கும்
காதார வாவிழி யாரவும்
காட்டும் கருத்தனென்றே. (15)

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

கருத்திடைக் கரந்த கருத்தநீ புரிசெயல்
அருத்தியின் உயிர்பொருட் டாமேல் அனாதியாம்
அன்றே என்னுடன் அபேதமாய்க் கலந்து
நின்றே அளவிலா நெடுவினை இயற்றவும்
துணையா யிருந்துபல் துன்பினை ஈந்தவை
அணையவுண் டிடற்கா அளவறு பிறப்பிடை
அலம்வர விட்டனை அதனால் அவனியில்
சலவிய பிறவியாம் தொடுகட லிடையான்
பட்டவெந் துயரினைப் பகரினயார் அறிபவர்
ஒட்டிநின் றூட்டிய உன்மனம் அன்றியே
தோன்றாத் துணையாய்ச் சுகந்தரு வாய்என

ஆன்றோர் உரைக்குமவ் வருளை எங் குகுத்தனை
 பாரிடைச் சின்னாள் பயின்றநட் பதனால்
 ஓரிடைத் துன்புவந் துறுமுனர் உற்றவன்
 ஏற்றுமற் றவனுக் கிருஞ்சகம் கொடுப்பதைச்
 சாற்றவும் கேட்டுளேன் தரணியிற் கண்கூ
 டாகவும் கண்டுளேன் அன்றியும் அடியனேன்
 ஏகமா யியற்றவும் இல்லையீ தன்றியும்
 செய்துசெய் விக்கச் செய்பவன் நியுமாய்
 எய்துதுன் படைவதற் கியானுமா யிருக்குமிக்
 காரணம் யாதுகொல் கருணைவா ரிதியே
 பூரண மாகிய புண்ணியப் பொருளே
 என்னுநின் றிரந்தவெற் கின்கனி வாய்மலர்ந்(து)
 ஒன்றரு ஞடனுயிர்ப் போதமுன் னுநின்யாம்
 முற்படோ மற்றது முனையா தென்னினோ
 பிற்படோம் அந்தகன் பெற்றகோல் போல்எனக்
 கூறியு மகமெனக் குறியுயிர் முதன்மொழி
 தேறிய மனமுதற் செப்பிடு பொருளெலாம்
 ககரமெய் முன்னுநின் கடுங்கணை முதலவாப்
 பகருமற் றிதுஎனப் பகுத்தறி அன்றியும்
 இயற்றிய செயலெலாம் எஞ்செய லாகவும்
 முயற்சியிற் புரிந்தனன் முன்னிய பகையிவர்
 என்னவும் விருப்பும் எய்திய வெறுப்புமாம்
 மன்னிய இவைகளால் வளர்த்தனை வினைகளை
 அவையற அனாதியே அடிமையாம் என்பது
 நவையறப் பெற்றிட நாடுமுன் னுயிரினை
 நமதெனக் கருதுபின் நண்ணிய உடலினை
 அமைதொழி லியற்றமுன் அரசன்நீ படைக்கலம்
 யார்கையின் இருப்பினும் அவனதே யாதல்போல்
 எர்தர உன்னிடை இருப்பினும் எம்மதாப்
 புந்திசெய் பொருளினைப் பூமிமுன் னுனபன்

நந்திய பொருட்கெலாம் நாயகன் எவனோ
 அவனுரி யானென அறிந்ததை அகற்றிடு
 பவமறும் சிவமுறும் பாவமும் தேய்ந்திடும்
 எண்ணிய விகற்பமும் எய்திடா தென்றருட்
 கண்ணினை நாயினும் கடையன்மேற் பரப்பிய
 அற்புத மூர்த்திகண் டடைந்திடார்க் கருளுருப்
 பொற்புறக் கொண்ட புராணமெய்ப் போத
 ஆவடு துறைநகர் அமருநற் குரவஉன்
 சேவடி தமிழனேன் சிந்தையின் நிலவுதல்
 பொன்றிடாச் செல்வமும் புகலிட மாகவும்
 அன்றிவேண் டுதற்கரும் பொருள்கண்டி லேனதைத்
 தந்தருள் சுப்பிர மணிய தயாபிதி
 வந்தனம் இயற்றினன் வரம்பிலா தனவே. (16)

நேரிசை வெண்பா

ஆதவனை யொப்பா வணியனுவை யாடிமிரம்
 பேதமுற ஆனிசெயும் பெம்மானே - பாதமுடி
 வைகா சிதானந்த மாச்சுப் பிரமணிய
 வைகா சிலாதவம லா. (17)

கட்டளைக் கலித்துறை

அமல வடியன் றலைமீது
 முன்மல மற்றுனையே
 அமல வடிவை புரிந்தாளு
 வாயிலை யாயினுனக்(கு)
 அமல வடிவரு ளாம்சுப்
 பிரமணி யாவழியா
 அமல வடியற ஆடலன்
 ரோவுன் அருந்தொழிலே. (18)

நேரிசை ஆசிரியப்பா

அருந்தொழில் ஐந்தும் அணுப்பொருட் டாபினும்
 வருந்தொழின் முதலா வகுத்திடு மூன்றும்
 அனாதி நித்திய மாயழி வற்றதாய்ப்
 பினாதுநின் றிடுமுயிர் பெற்றிடா ஆதலின்
 சேதன மாமது செறிந்திடும் இரண்டினும்
 வேதனை யாமறை விரித்த இந்நான்கும்
 இதமல வாமென எண்ணியே ஆணையின்
 சதமுறப் பிறர்பால் தயங்கிடப் புரிந்து
 கருணைசெய் யொருதொழில் கையுறக் கொண்டதில்
 ஒருமலம் உடையார்க் குள்ளிருந் தருளியும்
 இருமலம் உடையார்க் கியல்பினில் அருளியும்
 திருகிய மும்மலம் சேருயிர்ப் பொருட்டாக்
 கயிலைப் பூதியைக் கரந்தும் கருணையிற்
 கயிலைப் பூதியைக் கலந்தும் காரண
 மயிலை யாக மறைத்தும் அடியவர்
 மயிலை யாக மறையா தோங்கியும்
 ஐம்முகம் மறைத்தும் அருளுதற் குரியவோர்
 ஐம்முகம் ஒளிபெற ஆதரம் பெருகியும்
 கைம்மலை வில்லது கரந்தும் கதிபெறக்
 கைம்மலை வில்லது காட்டியும் காதல்கொள்
 கந்தனை விடுத்தும் கனிவொடு முற்றுளோர்
 கந்தனை யாமெனக் காதல்செய் தருளியும்
 சந்தமாம் விடையினைத் தள்ளியும் மருளுறச்
 சந்தமாம் விடையினைத் தந்திடுந் தோற்றமும்
 உருத்திர வக்கமொன் றெழித்தும் உருவெலாம்
 உருத்திர வக்கமே யொளிபெறத் தாங்கியும்
 கருநெறி யறவுறு கையினை ஒழித்தும்
 கருநெறி யறவுறு கையினை மேவியும்

பாசபந் துக்களைப் பாற்றியும் பண்புடைப்
 பாசபந் துக்களைப் பார்ப்பதில் இச்சையும்
 ஏனமெட் டுதற்கே எய்தாப் பதமறைத்
 தேனமெட் டுதற்கே எழில்பெறக் காட்டியும்
 கொன்றையை மறைத்திடும் கொள்கையை மேவியும்
 கொன்றையை வெளிப்படு குணமுள தாகியும்
 கலைகரம் பெருவகை கருதியே கரந்தும்
 கலைகரம் பெற்றிடக் காழுறத் தாங்கியும்
 திருவா வடுதுறை சேர்ந்தனை யடியர்
 திருவா வடுதுறை சேர்கட லாமெனப்
 பெருங்களிப் பெய்திடப் பிறங்கிய பெருமஉன்
 அருங்குணம் முழுமையும் அறிந்தெடுத் துரைப்பவர்
 இன்மையிற் குணமிலி என்பதும் தகுதியே
 கன்மையை மென்மையாக் காட்டுமென் னுளத்திடைக்
 குலவிய சுப்பிர மணியநற் குருமணி
 பலபிறப் பறுத்திடப் பண்ணும்
 அலகறு பேரருள் ஆகும் பரமே.

(19)

நேரிசை வெண்பா

அம்பரனே தென் துறைசை யாள்சுப் பிரமணிய
 பம்பரமாம் என்மனதைப் பற்றியே - கம்பமற
 நிற்பாய் நிராலம்பன் என்றுரைக்கும் நீர்மையினை
 அற்பா யுணர்ந்திடுதற் கா.

(20)

கட்டளைக் கலித்துறை

காவாவி யுன்றன் அடைக்கலம்
 யாம் தரு கையுறையைக்
 காவாவி சூழ்துறை சைப்பதி
 மேவு கருணையனே

தாவாவி நாறுடல் போம்பொரு
 ளென்றுதள் ளாதருளைத்
 தாவாவி வேகநற் சுப்பிர
 மண்ணிய சற்குருவே.

(21)

நேரிசை ஆசிரியப்பா

குருமணி பரப்பிய கூலமார் வளமலி
 கருமணி வீடருள் காவே ரிப்புனல்
 உத்தமர் கொடையென உலகிடை யுளபல
 வித்தமர் தரையெலாம் வீண்படா தணுகிச்
 செல்வம் பரிக்கச் செய்துநல் உயிர்க்கெலாம்
 புல்வம் பரிக்கப் புகுமுன தருளெனப்
 பரவிய செம்பியன் பாலிநன் னாட்டிடை
 விரவிய திருவா வடுதுறை வியனகர்
 பொலிதரு கருணைய புரியடி யவர்க்குப்
 பலிதரு மொருகர பலிபெறும் இருபத
 அப்பிர மேய வணியவென் பதமுதல்
 சுப்பிர மேயத் தொடர்தே சிகபதம்
 ஈற்றுறப் பெற்றவோர் எழிற்பதம் அதுணையாம்
 போற்றுறப் பெற்றவோர் புண்ணியப் பெயரவ
 எந்தமை எம்மிடை இயல்வினை வழியா
 முந்தமை யுன்னிடை மொய்த்ததோர் சத்தியால்
 தனுமுதல் தந்துபின் தரணியின் இயக்கியே
 பனுமுதல் தலைமைகைப் பற்றினை யாமெனின்
 எந்தை உன்னிடை இயலருள் வழியாச்
 சிந்தையில் உள்ளஎம் சிறந்தபே ரன்பால்
 உடல்முத லுனக்கும் உதவியே யொலிகெழு
 கடல்மலி உலகிடைக் காட்டினோ மலமோ
 ஆதலின் ஒத்த நிலைமையே மாகவும்

காதலின் நாங்களே கனிவொடும் அடிமையர்
ஆம்வகை அறிகிலன் அடியேன்
தாம்வகை பெறஇனிச் சாற்றியே அருளே. (22)

நேரிசை வெண்பா

அருள்பெறுதற் கான்றோரே யாகத் துறைசைத்
தெருள்குப் பிரமணிய தேவ - மருளேற்குன்
பாதந்தோய் நீரும் பரிகலமும் சேவையுமே
போதும் அவையே புரி. (23)

கட்டளைக் கலித்துறை

புரிய அருளிது தானே
அடைந்தவர் புந்தியினைத்
திரிய மருட்டிப் பதம்குட்டி
யூட்டியுண் சேடமதைப்
பிரிய முறக்கணி னீர்வார
வாக்குவை பித்தினையான்
தெரிய வுரைசுப் பிரமணி
யாவருட் டேசிகனே. (24)

நேரிசை ஆசிரியப்பா

தேசார் வெண்சுதை தீற்றிய மாடமேல்
காசார் கலன்பரி கலவமா மயிலன
சுந்தர மடந்தையர் துணைவர்தங் கரந்தனை
அந்தரம் பெறப்பிடித் தடிபெயர்த் தியங்குதல்
விண்டலத் தியங்கு மேம்படு ராசியில்
தண்டெனப் பொலியும் தாவில்சீர் வளமலி
மறையொலி பாட்டொலி மாறு தோங்கிய

துறைசையின் அமர்பவ சுப்பிர மணியநற்
 குருபர அருள்மழை கொழிஇரு கண்ணவ
 பரவுமுன் இருபதப் பண்பறி யார்சிலர்
 பொறிவாழ் வெறிகமழ் பூவெனப் புகலுவர்
 அறிவிலாச் சிறியனேன் அகம்புகுந் தாங்குள
 மதியையும் இருளையும் மாய்த்தலர்ந் திடுதலின்
 புதுமையா மற்றிதோர் பூவென்ப தேதகும்
 அன்றேல் கதிரோன் அகமகிழ் வெய்திடத்
 தன்தே சால்திகழ் சாரமா தெனத்தன்
 தலைமையை வைத்தலில் தயங்கும்
 புலமையோ ரகத்தின் நிலைபெறும் பொருளே. (25)

நேரிசை வெண்பா

பொருவரு சீர்ச்சுப் பிரமணிய போத
 ஒருபசுவை ஆண்டஅர னூரில் - பெருமைபெறத்
 தங்கிப் பலபசுவைச் சாரருள்வைத் தாண்டனையேல்
 அங்கவனை யாவரடை வார். (26)

கட்டளைக்கலித்துறை

அடையா தவர்தம் உளத்தினும்
 போந்தின் அருளளிக்கும்
 கொடையா குருசுப் பிரமணி
 யாநற் குவளைமலர்த்
 தொடையா குற்றேவல் சொலுமுனம்
 செய்யும் தொழும்பனுக்குத்
 தடையா திருப்பது பாதார
 விந்தம் தருவதற்கே. (27)

நேரிசை ஆசிரியப்பா

தருப்பல மலர்களைத் தாவா துகுத்தலும்
 மருப்பொலி தென்கால் வந்துவந் துலவலும்
 சுவைக்கழை பல்லிடம் துலங்கிய தோற்றமும்
 கவைக்கினை யிற்பல கருங்குயி லொலியுடன்
 செந்தார்க் கிள்ளைகள் சிலம்புதன் மன்மதன்
 கொந்தார்க் கற்பகக் கோமகன் முதற்பலர்
 கூறிய மாற்றம் தேறிலா தடியனும்
 நாமறி யலரளி நாரியிற் கோத்தனன்
 உருவும் தீந்துறு வலியும் இழந்தனன்
 கருவமும் நீங்கினன் கருணைசெய் வாய்க்கணை
 வடிவா யிருந்தவம் மலரெலாம் உன்றன்
 அடியருச் சனைக்கே யாகுக யானமாம்
 மந்தமா ருதமுமுன் வளநகர் உலவியே
 அந்தமில் அருளுரு வாகுமுன் வடிவிற்கு)
 இதந்தரக் குலவுக எழிற்சிலை யாயவப்
 பதம்பெறும் இக்குமுன் பதவபி டேகத்
 திரவிய மாகுக சேவையான் செய்வதற்கு)
 உரம்பெறும் உடலையும் உதவுவா யென்பபோல்
 திகழும் சோலையும் செம்மலர் வெண்மலர்
 நிகழும் பொன்வெண் ணிறஅனப் பெடைகள்
 ஒலித்திடல் உலகினி லுளபொரு ளுரையெலாம்
 சலித்திடு மாயைதான் தந்ததம் மாயையோ
 ஒத்துமுக காலமும் எய்த்துநில் லாமையின்
 மித்தையாம் என்றுணை மேவுவோர் புகல்வதால்
 நந்தம் நிலையும் நழுவிய தேயெனப்
 புந்திநைந் தின்னலைப் பொன்னும் வாணியும்
 உரைத்திட லொக்கும் ஒளிமலர் வாவியும்
 வரைத்திறங் குறைத்த வடிவே லவனோடு)

உமையும் கயிலையும் ஒழித்தடைந் திடுதலின்
 சிமையக் குன்றமும் தென்பனிக் குன்றமும்
 வேதண் டத்தொடு விரும்பி வந்துணைக்
 காதண் டம்மெனக் கஞலிய செயலெனப்
 பன்மா ளிகையும் பருமணி குயின்றபல்
 பொன்மா நிலைகெழு பொற்கோ புரமும்
 பாலன நீற்றொளி பரித்தபன் மாதவர்
 கோலிவாழ் வெண்சுதை குலவிய மடமும்
 விண்ணுட் டரம்பையர் மேவியே அனுதினம்
 கண்ணுட் டரம்பையும் கமுகமும் கவின்தரு
 துறைசை மாநகரின் அரசவீற் றிருக்கும்
 இறையவ குறையற இன்னருள் எழில்பெற
 அப்பிர மெனச்சொரி யாரிய நேரிய
 சுப்பிர மணிய சோதிவா னவனே
 தவமுன் பலபல தகுதியிற் புரிந்தே
 பவமற உன்னடி பணிந்திடப் பெற்றதென்(று)
 இறுமாப் பெய்தி இருந்தளன் றன்னைப்
 பொறுமையி னடியினை பொறுத்துப் புண்ணியப்
 பெருக்கைக் காட்டிப் பேதுறச் செய்யும்
 பாதவ வடிவுகொள் பதங்கள்
 மாதவர் உளந்தொ றும் வயங்கிய மன்னே. (28)

நேரிசை வெண்பா

மன்னுந் துறைசை வருசுப் பிரமணிய
 பொன்னுமடி யுன்னடியைப் போற்றினேன் - பன்னு
 [மென்பேர்ப்
 பின்னெழுத்து நாற்பானே ழாகப் பிறங்கியதால்
 என்பெறுதற் கின்னுமுள தே. (29)

கட்டளைக் கலித்துறை

தேவாரம் வாசக நாடோறும்
 கேட்கும் திருச்செவிஎன்
 பாவார ஞாயம் இலையா
 யினும்பண்டு பாணிகொண்ட
 தாவார மானுரை கேட்டாய்
 எனஇன்று சாற்றினன்யான்
 காவா ரருட்சப் பிரமணி
 யாஎன்றன் கண்மணியே. (30)

துறைசைச் சுப்பிரமணியதேசிகர் மும்மணிக்கோவை
 முற்றிற்று.

* சிறப்புப்பாயிரம்

திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து
குமாரசாமிச் சுவாமிகள் இயற்றியது

பூமேவு செழுங்கமல மலர்மேய நான்முகனும் புத்தேள் தன்னை, ஓமேவு பொருள்வினவி மூங்கையுற வன்சிறையிட்டு நூநோ யார, நாமேவு வகையிருத்து பரம்பொருளால் அவற்றெதிரே நணுக என்றும், ஏமேவு பொருளனைத்தும் வெங்குருவாழ் நங்குருவி னெளிதி னோர்ந்து.

ஓங்குபுகழ்க் குமரகுரு பரமுனிவர் கோமானால் உஞற்றுமேன்மை, தாங்கியநற் றருமமெலாம் அன்னவன்பின் னவனாகத் தழைவித் தெங்கும், வீங்குறுமெய்ச் சீர்பரப்பிப் பனசைவா ழிடமாக விரும்புமேலோன், பாங்குறுமுத் தமகுணங்கள் எல்லாந்தன் வழிபயிலப் பயிலும் நீரான்.

வளந்தருநுண் ணறிவமர்தற் காதார மாம்பெரிய வள்ளல் யாரும், அளந்தறியாப் பெருஞ்செல்வ இராமலிங்க முனிவரன்றன் அருளா ருக, உளந்தருநல் லறிவாளன் தென்மொழியும் வடமொழிபோல் ஒருங்கு தேர்ந்தோன், கிளந்தநய சுகுணமெலாம் ஒருருக்கொள் காட்சியெனக் கிளக்க மேயோன்.

ஆயபல சீர்பெறுநற் பரமசிவ முனிவரற்கொண் டரிய மாண்பின், மேயபெரும் புகழ்ச்சைவ சித்தாந்தப் பெரும் பொருளும் விரவி எங்கும், பாயவலங் காரமும்பெற் ருணவவல் விருள்பருகிப் பயனே யாக்கும், தூயகுணம் அமைந்தொளிர்மும் மணிக்கோவை புனைவித்துத் துதிப்பான் மன்னோ.

சீர்திகழும் கயிலாயப் பெருஞ்சார்பு தனக்கெனவே சிறப்பாக் கொண்டிப், பார்திகழு மதற்கிசையக் கோழுத்தி தனையிடமாப் பதிந்தெஞ் ஞான்றும், பேர்திகழு மதுவன்றிச் சிவஞான யோகிகள்சார் பெருஞ்சீ ரெய்தி, ஏர்திகழு மாதீனத் தருந்தவஞ்செய் பெருந்தவப்பே றிதுவே யென்ன.

* பழைய பதிப்பைச் சார்ந்தவை.

மன்னியசுப் பிரமணிய சற்குருதே சிகன்சரண மருவ
நாளுந், துன்னியதன் பேரன்பா மோரலங்கல் சூட்டுதல்
போற் சூட்டி யன்னான், மின்னியபே ரருட்செல்வத் திருப்
பிடமா யாவரிலு மேம்பா டற்றான், பன்னியநல் லறிவுடைய
ரெலாமுடைய ரெனுமறைக்கும் பழுதுண் டாமோ.

திருவாவடு துறை ஆதீனத்து

இராமலிங்கசுவாமிகள் இயற்றியது

சீர்பூத்த வென்னாட்டும் புகழ்நாட்டும் பெருந்தகையோன்
றிசையோர் யாரு, நார்பூத்த மாதவமே யோர்வடிவங்
கொண்டதென நவிலப் பெற்றோன், ஏர்பூத்த வெவற்றானு
மிணையிலனு யினும்பெயரா லெனையு நேர்வோன், பார்பூத்த
புகழ்ப்பனசை ராமலிங்க முனிவர்பிரான் பாடு கென்ன.

மதிவளர்மெய் யடியருளத் தாணவவல் விருடுமிப்ப
வான்கோ முத்திப், பதியெனுங்குன் றுதித்தருள்சுப் பிரமணிய
தேசிகனும் பரிதியின்மேற், புதியவமு தடிதோறுந் துளிக்கமும்
மணிக்கோவை புனைந்தா னேழு, நதிபதியை நிகர்கல்விப்
பரமசிவ யோகியெனு நாமத் தோனே.

திருவாவடு துறை ஆதீனத்து

பழனிக்குமாரசுவாமிகள் இயற்றியது

பொன்னாட்டு வளநீரும் தென்னாட்டுப் பெருநீரும் புல
வோர் மெச்ச, வின்னாட்டு துண்மர மன்னாட்டுக் கொருநீரும்
விளங்கு மேன்மை, யென்னாட்டு வில்லவனற் கன்னாட்டுச்
செழுநீரு மெழிலா ரேனைப், பன்னாட்டு வளநீருங் கொன்
னாட்டு நீர்நாட்டுப் பயின்ற தாமால்.

தேகவளந் தரவுயிர்கண் மாகவளங் கொளுமன்னஞ்
செழிப்ப தன்றிப், பாகவளந் தருமாற னேகவளம் பொலி

துறைசைப் பதியிற் றேன்றி, யேகவளந் தருபதியாய்ப் பதி
காட்டி யுயிர்காட்டி யெம்மை யாண்ட, வாகவளந் தருபுகழ்
சுப் பிரமணிய குருமணிபொன் னடிமே லன்றே.

துறவுக்கோர் துறவான பனசையுறை ராமலிங்க முனிவன்
சொல்லா, லுறவுக்கோ ருறவான பரமசிவ முனிவனென்பா
னுள்ளத் தோர்ந்து, நறவுக்கோர் நறவாக வழுதுக்கோ ரமு
தாக நாடு மோகை, கறவுக்கோ ரிடமாக மும்மணிக்கோ
வையைப்பாடிக் கதிப்பித் தானே.

திருவாவடு துறை ஆதீனத்து ஆறுமுகசுவாமிகள் இயற்றியது

சீர்மணக்கு மலர்மணக்கும் பொழின்மணக்கும் பனசை
நகர்த் திரைநீர் சூழ்ந்த, பார்மணக்குந் தவநிலையாம் ராம
லிங்க முனிவர்பிரான் பரிவிற் கேட்பக், கார்மணக்கு மலவலி
கெட் டுடைந்தோடக் கடைக்கணிக்குங் கருணை யென்போல்,
வார்மணக்குஞ் செயலிலரு மெளிதுறுபாக் கானந்த மயம
தாயே.

அணிக்கோவைப் பெனுந்துறைசை யமர்தருசப் பிரமணிய
வமலற் கோர்மும், மணிக்கோவை குமரகுரு பரயோகி யுளம்
வியப்ப வனைந்தா னாய்ந்து, பணிக்கோவை நிகர்பரம சிவ
யோகி யதனயங்கள் பகர்கோ வன்றிக், கணிக்கோவை யணி
புகழ்கோ யானெதனை யெடுத்துரைப்பேன் கலைவல் லோரே.

திருவாவடு துறை ஆதீன அடியவர், தில்லையம்பூர்ச்
சந்திரசேகர கவிராஜபண்டிதர் இயற்றியது

திருக்கயிலை வரைமணியுஞ் செழுங்கீரக் கடன்மணியுஞ்
சிறப்புற் றேங்கும், மருக்கமலத் துறைமணியு மொன்றாய்ச்சுப்

பிரமணிய நாம மன்னி, உருக்கிளர்ந்த வெனவுணர மும்
மணிக்கோ வையையணிந்தா னொப்பி லாத, அருட்பரம சிவப்
பெயர்கொ டிருப்பனந்தாட் பதியுறையு மறிஞ ரேறே.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

மாவரை தருதுகிர் மணிக்கொடி படரும்
தாமரை தாங்கிய தாணுவண் கயிலையில்
பொன்னிறங் கொண்ட பைந்நிற மணியும்
நாமக னாவரு நளினநன் மணியும்
வாமச் சசியுறு மாகமார் மணியும்
முறைமுறை பணிசெய வரசுவீற் றிருக்கும்
நாயக மாமணி தூயமா தவர்க்கும்
கற்றமா னிடர்க்கும் மற்றவர் தமக்கும்
அஞ்சக் கரர்க்கருள் பஞ்சாக் கரமாம்
அமுதைநல் லமுதையு மமுதவா ரிதியின்
வீசிய திரையென வாசற வீந்தே
சுகவீ டளிக்க வகமதிற் கொண்டு
புதுப்புனற் காவிரி நதிக்கவா சியினிற்
கோமுத்தி யென்னு மாமுத்தி நகரில்
சுப்பிர மணிய நற்பெயர் புனைந்து
போந்த சூழ்ச்சியை யாய்ந்தினி தறிந்து
முற்பணி புரிந்த செப்புமும் மணியையும்
எம்மனோர் வியக்க மும்மணிக் கோவையா
வனசத் திருவளர் பனசைப் பதியுறை
பரம சிவப்பெயர்ப் பாவலர் பெருமான்
விரைபெறு தென்சொலால் விளம்பினன் மாதோ.

திருவாவடு துறை,

சாமிநாத ஐயர் இயற்றியது

புண்ணியநற் குமரகுரு பரமுனிவன் றிருமரபு பொலியத்
தோன்றித், தண்ணியநீ ரவிழுத்தத் தண்ணியபே ரறம்

வளர்க்குந் தகையான் யாரும், பண்ணியபுண் ணியமனைத்து
மோருருக்கொண் டெனத்திகழும் படிவத் தூயன், கண்
ணியபல் வளப்பனசை ராமலிங்க முனிவரன்கட் டளையை
யோர்ந்து.

தேனாட்டு மலர்ப்பொழிற்கோ முத்தியிற்சுப் பிரமணிய
தேவ னென்னைத், தானாட்ட விருபெர்ருளு மொருங்கருட
யாநிதியின் சலசத் தாண்மேல், வானாட்டி னமுதேய்ப்ப மும்
மணிக்கோ வையைநவிறி வனைந்தான் யாரு, மேனாட்டு
நயசகுணப் பரமசிவ முனிவரவித் துவசிங் கேறே.

மேலகரம்,

செண்பகக்குற்றாலக்கவிராயர் இயற்றியது

புகழ்பூத்த நான்முனிவர் பொருட்டாய்முன் மொழிகுரவு
பூண்டு தேர்வுற், நிகழ்பூத்த மலந்துமித்தெவ் வுயிர்க்குமின்ப
மருளியவிவ் வுலகிற் போந்தோ, னிகழ்பூத்த வடியரகத் திரு
ணைக்கி குடியிருக்கு நிமலன் சீர்த்தி, திகழ்பூத்த துறைசையிற்
சுப் பிரமணிய தேசிகசி காம ணிக்கு.

இசையுறுஞ்சீர்க் கருணையினுற் பொறைதுறவாற் றனக்
கொப்போ ரில்லான் வானின், மிசையுறுங்கற் பகநாணக் கவி
வாணர்க் குதவியவர் மிடிக டர்ப்போன், நசையுறும்பல் லறங்
களெலாங் காசிமுதற் றலங்களெலா நடத்து வோனெண்,
டிசையுறுஞ்சீர்ப் பனசையின்வாழ் ராமலிங்க முனிவரனாஞ்
செயசிங் கேறு.

தகையார்மும் மணிக்கோவை புலவர்களிப் புறவுஞற்றிச்
சாத்து கென்ன, வகையாரவ் விதமுஞற்றிச் சாத்தினால் வட
கலைதென் கலையாம் வாரி, நகையார்தன் னுளத்தடக்கிக் குறு
முனியிற் பெருமையுற்றோ னயமாம் பல்ல, தொகையாரெக்
குணமுமுறும் பரமசிவ முனிவரன்மெய்த் துறவ ரேறே.

குமாரசாமிச்சுவாமிகள் மாணாக்கர்

வண்டானம் - முத்துச்சாமி ஐயர் இயற்றியது

சீர்பூத்த ஞானகலை முதலாய பல்கலையுந் தெரிக்கு நீரான்,
ஏர்பூத்த மாதவமோர் வடிவெடுத்திங் கெழுந்ததென வெவ
ரும் போற்றும், பேர்பூத்த பரமசிவ முனிவனெனும் பெய
ருடையான் பிறங்கா நின்ற, கார்பூத்த பொழிற்பனசை ராம
லிங்க முனிவரன்கட் டனையை யோர்ந்து.

மன்னியநற் றுறைசையிற்சுப் பிரமணிய குரவனென்றும்
வந்தோர்க் கெல்லாந், துன்னியபல் பொருட்கலையை யொருங்
களிக்குஞ் சுகுணமுளான் றுகளிற் றீர்ந்த, நன்னியமந் தவ
றூதா ருளத்துறைவான் றிருவடிக்க ணயக்க வேய்ந்தான்,
மின்னியன்மும் மணிக்கோவை யெனுமலங்க றனையாரும்
வியக்கத் தானே.

செண்பகக்குற்றாலக்கவிராயர் மாணாக்கர்

திருவாவடுதுறை,

பொன்னுச்சாமிபிள்ளை இயற்றியது

பூமேவு தன்னையடைக் கலமெனவே புகுவாரைப் புரந்து
நாளு, மாமேவும் வடதிசைமன் னெனச்செய்யும் வண்மை
யுளோன் மணிநீர் வாவிப், பாமேவு பனசையுறை ராமலிங்க
முனிவர்பிரான் பாடு கென்னக், காமேவு கடனிகர்கல் விப்பரம
சிவமுனிவன் கருத்தி னோர்ந்து.

சீர்மலியுந் துறைசையினல் விடக்குயிலைக் கயிலையினைத்
திங்கள் வேய்ந்த, நீர்மலியுஞ் செஞ்சடையைக் கருமிடற்றைக்
கண்ணுதலை நீக்கி ஞான, நார்மலியும் புகழ்வளர்குப் பிரமணிய
தேசிகனா நண்ணு மண்ணும், வார்மலியு மொருமணிதன்
னிருபதமும் மணிக்கோவை வனைந்தான் மன்னே.

குமாரசாமிச்சுவாமிகள் மாணாக்கர், பூவலூர்

அருணாசலப்புலவர் இயற்றியது

பூமேவு மெம்பெருமான் றிருமுடிநின் றிழிந்துகரை பொருநீ ராடிக், கோமேவு மவிமுத்தத் தரும்பொருளைப் பரவுநெறி குலவப் பூண்டோன், தூமேவு பரமசிவ முனிவரன்சீர்ப் பனசையமர் துகளின் ஞானத், தேமேவு ராமலிங்க முனிவர் பிரான் கட்டளையைச் சிரமேற் கொண்டு.

புண்ணியர்கூழ் துறைசையிற்சுப் பிரமணிய குருபரனெம் போல்வார்க் கெல்லாந், தண்ணியநற் கல்வியழு தருந்துக வென் றினிதூட்டுந் தகையின் மிக்கான், கண்ணியநன் மதிக் கொழுந்து நதிக்கொழுந்து மான்மழுவுங் கரந்திங் குற்றோன், அண்ணியசீர் மலரடிக்கண் மும்மணிக்கோ வையைப் புகன்றே யணிந்தான் மன்னோ.

உ
சிவமயம்

துறைசைச் சுப்பிரமணியதேசிகர்

தோத்திரப்பாமலை

பொன்னுலக நான்முகன் நண்ணுலகம் அனுதினம்
பொன்னமரும் அண்ணல்உலகம்
புக்குழன் றவள்நாண போகம் புசித்துமிப்
புனியிடைப் புரமடையவே
மன்னுமொரு வினையினுடன் நாலேழு கோடியா
மாநர கிடைச்செலுத்தி
மந்தமா ருதமென்ன ஊழியன் றன்னையும்
வாஞ்சைசெய வருகொடுமைகள்
துன்னுதுயர் உண்ணப் புகுத்திப்பின் அளவிலாத்
தூலவுடல் மேவிஉலகில்
சோரவிடு வினையுமற் றுனந்த சாகரம்
தோயுடன் அடியடியவர்
சென்னிவைத் தருளஉல கடையுமருள் வடிவினைத்
தியனேன் காண்தவம்உளேன்
செல்வமலி தருதுறைசை அமர்சுப்ர மண்யகுரு
தேசிக சிரோரத்நமே.

(1)

வாதிகள் தம் வாயினும் சிவமான பயிரினும்
மாமலந் தனிநுமயலை
மன்னவிடு கின்றபன் மதமரந் தன்னினும்
வழி அடியர் மனமதனினும்
பேதமா மோகஇருள் தன்னினும் வினைகள் தரு
பெயராத தாபத்தினும்

பெட்டிடன் கொண்டவடி வத்தினும் முறைமையால்
 பேணுமெண் வடிவுண்மையால்
 சோதியாய் அறிவாகி நின்றநிலை யும்நூல்கள்
 சொல்லியலை யும்கருணையாத்
 தோன்றுவடி வத்தினும் கண்டனம் அகலாது
 சுககருணை சொரிமேகமே
 சேதிவர மாமேதி வாளைகள் துளக்கிச்
 செழுங்கமலம் வாழ்வயல்கள்குழ்
 செல்வமலி தருதுறைசை அமர்சுப்ர மண்யகுரு
 தேசிக சிரோரதநமே.

(2)

பாதமும் பாணியும் யாம்எனப் படுதலால்
 பார்த்தலால் விழியானெனப்
 பயிலுநா நான்எனப் பகர்தலான் மனமுமே
 பாவணையில் யானேஎனக்
 காதலால் அடைபவர்கள் முத்திபெறு காலையில்
 கலகம்வர அவைகள்நடுவில்
 காலனும் கமலனும் கரியவன் புதல்வனும்
 கலையுமுப் புரஅதிபரும்
 நீதமாக் கதிமுனம் பெறவில்லை இன்றுநீர்
 நிற்பது தகாதெனமன
 நின்றமொழி ஒன்றினை நிகழ்த்துமுன் னவர்கடலை
 நிலைமையுற் றனவரதமும்
 சேதமில் லாமுத்தி தந்தடிமை கொள்பாத
 சிறியனேன் றன்னை ஆள்வாய்
 செல்வமலி தருதுறைசை அமர்சுப்ர மண்யகுரு
 தேசிக சிரோரதநமே.

(3)

சரியையறி யேன்கிரியை தானுமறி யேன்யோக
 தாரணைகள் சிறிதுமறியேன்

தகுமுனது நிலையுண்மை தெரியவுரை ஞானமுன்
 சார்ந்தவர்ச் சார்ந்துமறியேன்
 விரியுநீர் உலகினில் பல்கோடி சன்மக்கு
 வித்தான வினைகள் தேடி
 விதிகாட்டு கதியினில் பதியவரு தமிழனையும்
 வேண்டிநீ அடிமைகொள்ளின்
 அரி அயர்கள் முதலான தேவருடன் வேதமுத
 லானகலை அதிமதிதனக்கு
 அதீதமா நின்றுபே ரானந்த வடிவான
 அமலனே அடியேமெலாம்
 தெரியவருள் செய்யநீ கொண்டவடி விற்கழகு
 செய்கலன் னுவதன்றோ
 செல்வமலி தருதுறைசை அமர்சுப்ர மண்யகுரு
 தேசிக சிரோரத்நமே.

(4)

பந்தவினை யெந்தவழி முந்துமோ வந்தவழி
 பரவிவரு பல்படைப்பும்
 பாலனமு மீறுமா வரணமுஞ் செய்யப்
 பணிந்திரந் திலரொருவரும்
 அந்தவகை நான்குமுன் றலைமைதெரி தாயாரும்
 அறியாத வகைசெய்தனை
 அதையறிந் தனுதினமு மானவெந் துயரினுக்
 கஞ்சிவாய் வந்தபடியே
 நிந்தனைசெய் தெல்லாரு நின்றநிலை கண்டஞ்சி
 நில்லாது முன்னர்வந்து
 நிறையருளின்வடிவுகொண் டடையுமுன்ஒருதொழிலை
 நேர்மைநோக் காதளிக்கச்
 சிந்தைசெய் துவந்துபுகழ் கொண்டநீ தமிழனைச்
 சேராது நீக்கல்கடனே

செல்வமலி தருதுறைசை அமர்சுப்ர மண்யகுரு
தேசிக சிரோரத்நமே.

(5)

ஆறுமுகம் உண்டுபன் னிருகையும் உண்டுபின்
னாருமொரு சத்தியுண்டே
அமர்வினையின் இறுசூர பத்மனுண் டன்றியும்
அசைவில்பெரு மையிலுமுண்டு
வீறுபுல வோர்துயர நீக்குமளி யுண்டெவரும்
வேட்பவொரு தொழிலுமுண்டு
வேய்ந்ததொரு பெயருமுண் டாயினும் குறைஒன்று
மேவுமதி யாதென்னிலோ
கூறுதமிழ் வல்லகுறு முனிவன்மனம் மறுகவே
கொடுமைபுரி கிரவுஞ்சனும்
குன்றதனை வென்றசெய லதுநீங்க வேண்டினேன்
கொடுமைகொள் கலனாகிய
தேறவகை அறியா மனக்கரும் பாரையைச்
சேதிநீ குமரனாவை
செல்வமலி தருதுறைசை அமர்சுப்ர மண்யகுரு
தேசிக சிரோரத்நமே.

(6)

உன்செயலை அன்றியே ஒருசெயலும் அறிகிலேன்
ஒன்றுசெய ஒன்றுக்குவை
உள்ளபடி செய்யினும் செய்குவை மனமதனில்
உன்னாத பொருளொன்றினை
முன்வரச் செய்குவை ஆதலால் எவர்கள் தாம்
முன்னியாங் கெய்துவலியோர்
முடிவிலெச் செயலுஞ்செய் கர்த்தனீ யன்றி எவர்
முன்னிற்க வல்லவர்களோ
மன்னினைகள் உயிர்செய்த துன்பஇன் பத்தினை
மாறு தளித்துமுத்தி

மருவவிரு வினைமாற வோருருவம் எய்தியாம்
 வந்தனம் வந்தனமதே
 தென்மருவு கைம்மாறு நல்குவது பேரின்பு
 தேறென்றல் சித்திரமதே
 செல்வமலி தருதுறைசை அமர்சுப்ர மண்யகுரு
 தேசிக சிரோரத்நமே.

(7)

தண்மதியை யொப்பாவை யாவர்களும் மகிழ்தலின்
 தரணிதனை யொப்பாகுவை
 சார்ந்தவர்க ளகமலர்கள் புரிமுறுக் குடைதலின்
 தழலிதனை யொப்பாகுவை
 நுண்மையாப் பாகமுறு வித்தலின் பூமியை
 நுவலுமுன் னொப்பாகுவை
 நோன்மைகொள் பொறையினால் புனலைஓப் பாகுவை
 நுழைபாவ் னஞ்செய்தலின்
 கண்ணையொப் பாகுவை உண்மையறி வித்தலின்
 கடலையொப் பாவையென்றும்
 கருதொணக் கருணையின் மலையையொப் பாகுவை
 கலங்குரு நிலைமையாலென்
 றெண்மையறு வன்மனக் கல்லினை உருக்கலின்
 தெளியவெவர் தமையொப்பையோ
 செல்வமலி தருதுறைசை அமர்சுப்ர மண்யகுரு
 தேசிக சிரோரத்நமே.

(8)

மேவனிதன் மேற்பதம் இல்லைநம் வடிவான
 மேன்மைகே வலமென்றனை
 மெய்யென்று வேதன்மால் பெறுபோக மதனையும்
 வீணென வெறுத்துவிட்டோம்
 பாவமா னதுநீங்கி நம்போல நீவிரும்
 பாங்குபெற வென்றேயுடன்

பலியேற்கு மோர்தொழிலை ஈந்தனை இன்னும்நீ
 பண்ணுவதை யாவரறிவார்
 ஆவரமு கைக்கவும் பணியணி பரிக்கவும்
 ஆலவிட லுணயிலவும்
 அரியுடல் பரிக்கவும் விதிதலை தரிக்கவும்
 ஆக்குவாய் ஐயமில்லை
 தேவபே ரின்படைய வந்தவர்க் காகநீ
 செய்வதென் விபரீதமோ
 செல்வமலி தருதுறைசை அமர்சுப்ர மண்யகுரு
 தேசிக சிரோரத்தநமே. (9)

உலகெலாம் ஒருகுடையின் ஆளயான் கேட்டிலேன்
 உயர்தருவின் உலகமதனின்
 ஒளிர்நான் மருப்பிபம் உகைக்கவும் கேட்டிலேன்
 உந்திவரு கந்தமலரோன்
 இலகுமோர் பதவியும் கேட்டிலேன் மாயவன்
 எழிற்பத வியும்கேட்டிலேன்
 இவ்வுலக மேலான உன்னுலகம் ஈயென
 இரந்திலேன் நின் அடியவர்
 குலவுபத தீர்த்தமும் பரிகலச் சேடமும்
 கொள்ளமற் றவரடியவர்
 கூட்டத்தின் எய்தவும் குற்றேவல் செய்யவும்
 குறையிரந் தன்னதற்குச்
 சிலதவமு மில்லையென் றருளினை இதற்குமேல்
 சிறியனோன் செய்தவமெனே
 செல்வமலி தருதுறைசை அமர்சுப்ர மண்யகுரு
 தேசிக சிரோரத்தநமே. (10)

துறைசைச் சுப்பிரமணியதேசிகர் தோத்திரப்பர்மாலை
 முற்றிற்று.

*சிறப்புப்பாயிரம்

திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து
குமாரசாமிச் சுவாமிகள் இயற்றியது

வளமலியுந் துறைசையிற்சுப் பிரமணிய குருபரனும் வள்ளற் பெம்மான், தளமலிபொற் றிருவடிக்கோர் பதிகமணிந் தவனருளைத் தனதாக்கொண்டான், கொளமலிசீர் தருபனசைப் பரமசிவ முனிவர்பிரான் கோதின் ஞான, வுளமலிமற்றவனருண்மற் றதற்கவ்வா ருதலுமோ ருவப்பிற் ருமோ.

மேலகரம்,

செண்பகக்குற்றாலக்கவிராயர் இயற்றியது

புயல்பொழியுந் துறைசையிற்சுப் பிரமணிய குருபரனும் புகழ்சால் வள்ளற், கியல்பொழியு மோர்பதிக மூவர்கொலும் பதிகமதி னினிதாச் சொற்றான், செயல்பொழியுந் தென்மொழியும் வடமொழியும் வரம்புகண்ட தீரன் செந்நெல், கயல்பொழியும் வயற்பனசைப் பரமசிவ முனிவரனங் கவிவல்லோனே.

திருவாவடுதுறை ஆதீன அடியவர், தில்லையம்பூர்ச்
சந்திரசேகர கவிராஜபண்டிதர் இயற்றியது

வனசப்பதி கனகப்பதி வானப்பதி காணு வரைமான்பதி மழுமான்சடை மதிமாநதி யொருவிக், கனசற்குரு வருவைக் கொடு துறைசைப்பதி மருவும் கருணாகர பரிபூரண வருணயக மணிமேற், பனசைப்பதி யுறைபாவல னயசொற்றிரு வுடையான் பரமேச்சுர முனியென்றொரு வரமாப்பெயர் பெறுவோன், அனகத்தமி ழினிசொற்றொடை நறவுற்றெழிலொழுக வணிசெய்தன னணிபன்மணி யணியன்றென வறைய.

* பழைய பதிப்பைச் சார்ந்தவை.

உ
சிவமயம்

குறிப்புரைமுதலியன

காப்பு

பேர் கூரும் - கீர்த்திமிகும். ஆரும் - நிறைந்த. மணி
கோடு ஆனை - முத்துக்கள் பொருந்திய தந்தத்தையுடைய
யானை; யானைத்தந்தத்தில் முத்துப் பிறக்கும். வேட்டானை -
விரும்பியவனாகிய ஒருவனை: வினையாலணையும்பெயர்.

நூல்

1. மணி நீர் - இரத்தினங்களையுடைய கடல். உடை -
ஆடை. நதி - பொன்னி நதி: பொன்னைக் கொழித்து வருத
லின் இப்பெயர்பெற்றது. நளினம் - தாமரை. நளினமாது -
இலக்குமி. பொன்னிநதி பாய்தலால் உண்டாகும் வளத்தா
லும், இலக்குமிதேவியின் திருவருள் மிகவும் நிலைபெற்றிருத்த
லாலும் பொன்னிநாடு எனப் பெயர்பெற்றது என்றார்;
இது காரண இறிகுறிப்பெயர். பொன்னி - காவிரி; இலக்குமி.
சிகரம் - கிரீடம்; உச்சி. சென்னி - தலை; சோழன். பயம் - நீர்.
புனல் நாடு - நீர் நாடு. தண்டலை - சோலை. வாவி - குளம்.
கா ஏரி - காவும் ஏரியும் என்க. கா ஏரி - காவேரி. பாதவம் -
மரங்கள். எழீஇ - எழுந்து. பாத வந்தனைக்கு அற்பு அகம்
கண்டு எனப் பிரித்துப் பொருள் கொள்க. அமரர் - தேவர்.
அமுது - தேவரமுதம். அமர அருந்து அன்னம் - விருப்பமுற
உண்ணும் சோறு. அமரவும் - தங்கவும். ஆவினை - பசுவை.
ஆ வினை அகலுமாறு - அந்தோ! வினைகள் கெட்டொழியும்படி.
தமனிய நாடு - பொன்னுலகம். கலை மதி - கலைகள் வளர்
தற்கு ஏதுவாகிய சந்திரன். பணியினை - பணிவிடையை
உடையாய். அருள் இடத்தினை - அருள் வடிவாகிய உமா
தேவியாரை இடதுபாகத்திலுடையாய். மானிடன் ஆகினை:
மானிடன் - மனிதவடிவு; மானை இடத்தில் கொண்டாய்
என்பது வேறுபொருள். மாசுண அணியினை: மாசுணம் -

பாம்பு. மா சுண்ணம் - பெருமைபொருந்திய திருநீறு. அணி - அணிகலம். ஊன் இடர் - உடம்பு எடுத்தலால் ஆகிய துன்பம். ஆர்தர உகைத்தனை - பொருந்துமாறு செலுத்தினாய். பால் மாறு படுத்த பரத்தினை - ஊழ்வினையையும் மாறுபடச்செய்த மேம்பட்ட நிலையினையுடையாய். உன் நாமம் - நமசிவாய என்பது; அது பெரும்பெயர்: மகாவாக்கியம். 'பெரும் பெயரே பெயராகவந்த ஒரு வாய்மை' என்றருளினர் ஸ்ரீ கச்சியப்பமுனிவர். புல்லேம் அறிவிலும் - அற்பர்களாகிய எங்கள் அறிவினிடத்தும். தீவகம் - பார்வை மிருகம்; மானைக் காட்டி மானைப் பிடித்தல் போல. பாவகம் - பாவனை, எண்ணம்; அஃது திருவுளக்குறிப்பு.

2. தேசு - புகழ். நேசம் உற - அருளானது பொருந்த. ஒருவினோம் - நீங்கினோம். ஓர் உழை தங்கி - ஓரிடத்திலிருந்து. இருகண் நீர் வார்ப்பார் - இருகண்களிலும் நீரை ஒழுக விடுவார். இது என் - இஃது என்ன வியப்பு என்றபடி.

3. மின் ஏய் மழை - மின்னல் பொருந்திய மேகம். தண்டலை - சோலை. தென் ஏய் திசைக்கு இறை - தெற்குத் திசைக்குத் தலைவனாகிய இயமன். சுப்பிரமணிய தேசிக முர்த்தி யின் திருவடிகளைப் போற்றி வணங்கியவர்கட்கு இயமபயம் இல்லை என்றபடி.

4. செய் - வயல். உழத்தியர் - மள்ளத்திகள். வயல்களில் வேலைசெய்யும் மள்ளத்திகள் களைபிடுங்குதற்குக் கழனிகளில் இறங்கிக் குனிந்த உடன் அவர்கள்முகம் நீரில்தோன்றியது. அந்த நிழலைத் தாமரை மலர் என அவர் எண்ணினார். தமது இரண்டு கைகளாலும் அந்தக் களையைக் களையும்பொருட்டு நீரில் துழாவினர். அதனால் சேறும் நீரும் கலங்கி அவர் முகம் தெரியாதாயிற்று. அக்களையாகிய தாமரை கையில் மறைந்தது என ஒருத்தி வேறு ஒருத்தியிடம் கூறினாள். அவள் அதனைக் கேட்டு, அது என் காலில் புகுந்தது காணாமற்போயிற்று என்றாள். இவ்வாறு சொல்லிக்கொண்டே தாமரையாகிய களையையும் பிடுங்காமல் கரையில் ஏறி யாவரும் வாளாசென்றனர். பள்ளத்திகளின் முகம், கை, கால்களெல்லாம் தாமரை

போல்வன என்றபடி. கமலம் - தாமரை. களைகுவான் - பிடுங்
கும்பொருட்டு; வான் வினையெச்சவிசுவதி. கரம் - கை. பங்கம்
ஆய் - சேருகி. கரந்தது - ஒளித்துக்கொண்டது. அயலில்
பூத்த - அயலிடத்தில் பூத்துள்ள. அலர் - மலர். கட்டிடாது -
களைபிடுங்காமல். அரு வினை கோடை - போக்குதற்கரிய வினை
யாகிய வெப்பம். முருக்கும் - அழிக்கும். கொண்டல் -
மேகம்; இன் உவமவுருபு. தேசத்து இயங்குறார் பொருளி
னால் வாணிகம் இயற்றார் வகிப்பர் உன் நாமத்து ஈற்றில்
நின்று இயங்கும் எழில் பதம் ஒன்றினை - அஃதாவது 'தேசிகன்'
"தேசிகன் வணிகன் தேசாந்தரியொடு குருவும் ஆமே"
என்பது சூடாமணி நிகண்டு ஆதலின், தேசாந்தரியாகவும்
திரியமாட்டார்; வாணிகத் தொழிலும் செய்யார்; ஆயினும்
தேசிகன் என்னும் பதத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுபவர்
பலர்; குருத்துவமும் பெறார் அவரும் அச்சொல்லை எடுத்து
ஆளுவர்; பொருட்பேறுடைய அப்பதத்தைப் பொருளில்லார்
பலரும் உலகினிற்பெற விரும்புகின்றார் என்றபடி. இதனை,

" இருவினை தாமிவை மும்மலம் ஈங்கிவை ஈதுசிவம்
கருவுறும் ஆருயிர் உண்மை இதுஎன்று காட்டவல்ல
குருபரன் நீயன்றி வேறறி யேன்இக் குவலயத்தில்
திருவெண்ணை மெய்கண்ட தேவேபஞ் சாக்கரதேசிகனே"

எனத் திராவிடமபாடியகாரர் அருளிச்செய்தமை காண்க.

" முந்துமா கமத்தை அருட்டுறை அண்ணல்
மொழிபெயர்த் துரைத்தநூல் முதலா
முதல்வழி சார்பாம் மூன்றுநூற் கருத்தும்
முறைதெரி யாமலே கருதி
நந்தவே எழுதும் உரைதனைக் குருவாய்
நாடிய குரவரை நம்பி
நற்கதி யடையா உயிர்களுக் கிரங்கி
நற்கதி கொடுத்திட வேண்டிச்
சிந்தனை யாக்கிப் பதிபசு பாசம்
தெரித்திட லளிதமா உரைத்துன்
திருவடி நீழல் மருவிட வைத்த
தேசிக சிகாமணி நீகான்"

என உலகுடை நாயனார் அருளிச்செய்த கழிநெடிலும் தெளிவாக இதனை உணர்த்துதல் நன்கு சிந்திக்கத்தக்கதாம் என்க. அவர் உழை - அவரிடத்து. அழுக்கறல்-பொருமைகொள்ளல்.

5. ஆரும் - பொருந்திய. அருள் - அருளுபதேசம். ஈரம் தரும் - குளிர்ச்சி பொருந்திய; அன்பு பொருந்திய எனினுமாம். ஆக்கம் - மேலும் மேலும் உயர்த்தற்குரிய நலம். ஆக்கமிலேன்: வினையாலணையும்பெயர். என் இச்சையின்வழியே உடம்பு முதலியவற்றை நீர் எனக்குக் கூட்டி வினையை ஒழிக்கின்றீர் ஆகலின் மேலான உமது கருணையையும் நலமில்லாத நாயினேன் தீவினையையும் திருவுளத்தடைப்பீராக என்றபடி.

6. தீக்கை செய்யுங்காலத்துப் பொருளையும், உடம்பையும், உயிரையும் உமதாக ஏற்றுக்கொள்ளுகின்றீர்; பின்பு விரும்பிய பணிவிடைகளைச் செய்யும்படி தேவரீர் திருவடிகளைத் தரிசிப்பிக்கின்றீர் இஃது என்ன வியப்பு. விள்ளும் கமலம் - மலரும் பருவத்தையுடைய தாமரை. பின் இரண்டு அடிகளால் திருவாவடுதுறையில் அருள்கொழிக்கும் குருமணியிருந்தும், மலரும் பருவத்தையுடைய அரும்புகளே தினமணியால் மலர்த்தப்படுவதுபோலப் பக்குவமுடைய ஆன்மாக்களே அருளைப் பெறுதற்குரியனவாம் எனக் குறித்தமை சிந்திக்கத்தக்கது. உடல் பொருள் ஆவியை ஏற்றுக்கொள்ளல் “அன்றே என்றன் ஆவியும் உடலும் உடைமை எல்லாமும், குன்றே அனையாய் என்னை ஆட்கொண்டபோதே கொண்டிலையோ” என மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் அருளியமை காண்க.

7, ‘மணி பெயர்த்தலையுற வருதலின்’ என்பது முதல் ‘புரையோய்’ என்பதுவரையில் சுப்பிரமணிய தேசிக மூர்த்திகளுக்கும் காவிரிநதிக்கும் சிலேடை. காவிரி நதியினைக் கூறுமிடத்து; முத்துக்களை வாரிக்கொண்டு அலைகளுடன் கூடி வருதலால்; பக்கங்களிலெல்லாம் அன்னப்புட்கள் விளங்கும்படி பாதுகாத்தலினால்; அருமையான பூக்கள் நல்ல கரையினிடத்து வந்து பொருந்துதலினால்; விளங்குகின்ற முத்துக்கள் பொதிந்த இப்பிகள் பொருந்துதலினால்; சமநிலத்திலே இடையருது ஓடுகின்றமையால்; பொய்யம்மையான உடம்பிலே

பொருந்திய அழுக்கைக் கழுவுதலால்; பொருந்தி உடல் முழுவதும் நன்றாக நனையும்படி குடைந்து முழுகியவர்களுடைய வெண்மையான ஆடைகளைச் சிவந்த ஆடைகளாகச் செய்தலால்; அடைந்தவுடன் நல்ல நீரை யாவரும் விரும்பும்படி கொடுத்தலால்; கீர்த்தி மிகுதலால்; பெரிய நீர்த்துறைகளை இடங்கள்தோறும் பெறும் தன்மையினால்; கவேர முனிவனுடைய புத்திரியாகத் தோன்றிக் காவேரி என்னும் பெயரையடைந்த தன்மையால்; மக்கள் முறையே வழிபடுதலால்; பெருக்கெடுத்தோடுதலால்; யாவரானும் விரும்பப்படுதலால்; வாய்க்கால்கள் பலவற்றைப் பெற்றுப் பல இடங்களிலும் வறுமைதொலைய உயிர்களைப் பாதுகாத்தலினால்; காற்றையுண்ணும் பாம்புகள் நீரிலே பொருந்தப் பெறுதலால்; மாசிலாமணியீசுவரருக்கு இடதுபக்கத்திலே விளங்கி ஓடும் காரணத்தால் (குற்றமில்லாத கற்கள் தன்னிடத்திலே பொருந்தப் பெறுதலால்) எனப் பொருள்கொள்க.

தேசிகமூர்த்திகளைக் கூறுமிடத்து: பெயரின் முன் 'மணி' என்னும் சொல் பொருந்த வருதலால்; பக்கங்களிலெல்லாம் விளங்கும்படி சோறு உண்ணக் கொடுத்தலால்; அரிய நறுமலர்மாலைகள் நன்றாக அரைவரையில் தாழ்ந்து தொங்குதலால்; விளங்கும் முத்திபஞ்சாக்கரத்தைச் செபிக்கும் அடியவர் கூட்டம் பொருந்தியிருத்தலால்; யாவரிடத்தும் நடுநிலையாகவுள்ளமையால்; பொய்ம்மாயக் கடலிலே புகுத்துதற்குக் காரணமாகவுள்ள அழியாத ஒப்பற்ற ஆணவமல வலியைக் கெடச்செய்தலால்; சந்நிதியை அடைந்து எட்டுறுப்பும் நிலத்திலே படியும்படி வணங்கிப் பிறப்பிறப்புக்களினின்று எம்மைக் காப்பாய் என விண்ணப்பித்து நிற்கும் பக்குவநிலை கண்டு அவருக்குக் காவியுடை தந்து துறவியாகச் செய்தலினால்; அடைந்த அடியார்களுக்கு அவர் வருமுன்னரே அருளோடு கூடிய திருவுள்ளத்தைக் கொள்ளுதலால்; (புகழோடு பொருந்திய (ஆச்சிரமம்) தழைக்குடிசை முதலியன மாடமாளிகையாகப் பெருகுவதால்); அற்புதச் செயல்களில் மிகுதலால்; திருவாவடுதுறையிலே எழுந்தருளியிருந்து சித்தாந்த சைவ சமயத்தை வளர்த்தலினால்; முனிவர்கள் மத்தியிலே எழுந்தருளியிருத்தலினால், (திருக்கயிலாய பரம்பரை நந்திமரபு

மெய்கண்ட சந்தானத்திலே ஆசாரியமூர்த்தியாய்வருதலால்); சிவாகமநெறி வழாமல் சிவபூசை குருபூசை மாகேசரபூசை முதலியவற்றை நாடோறும் திருமடத்திலே செய்து வருதலால்; நாளும் நாளும் மிக்கோங்க நைமித்திக பூசைகளையும் செய்தலால்; செய்யும் செயல்களெல்லாம் பத்தி மிகுதியோடு செய்யப்படுதலால்; திருவடிகளைப் பல அடியார்களுடைய சிரத்திலே சூட்டி அவர்கள் பிறவித்துன்பம் நீங்குமாறு செய்து பாதுகாத்தலால்; பிறவியைப் போக்குதலைக் கையிற் கொள்ளுதலால்; மாசிலாமணி மூர்த்தியினிடத்து விளங்குதலால் எனப் பொருள்கொள்க.

மணி பெயர்த்து அலை உற, மணி பெயர்த்தலை உற; மருங்கு - பக்கம். அன்னம் - அன்னப்புள்; சோறு. அளித்தல் - காப்பாற்றுதல்; கொடுத்தல். நன்கரை அடைதலின், நன்கு அரை அடைதலின். நகு முத்து இயைந்து கொள் சங்கம், நகு முத்தி ஐந்துகொள் சங்கம். சங்கம் - சங்கு; கூட்டம். சமம் - நேர்பட; நடுநிலை. ஒழுக்கல் - வார்தல்; நடத்தல். மெய் - உடம்பு; உண்மை. மலம் - உடலழுக்கு; ஆணவம். துகில் - ஆடை. நீரம் - நீர். ஈரம் - குளிர்ச்சி; அன்பு. மகிமை - பெருமை; அற்புதம். கோ பயில் துறை - பெரிய தாகவுள்ள நீர்த்துறைகள்; ஆவடுதுறை. முனி இடை தோன்றலின் - கவேரமுனிவனிடத்துப் பிறத்தலால்; முனிவர்கள் மத்தியில் வீற்றிருத்தலால். வந்தனை - வணக்கம்; வழிபாடு. பெட்டி - விருப்பம். கால் - வாய்க்கால்; திருவடி. தலை - இடம்; சிரம். கலி - வறுமைத்துன்பம்; பிறவித்துன்பம். பவன அசனத்தினை - காற்றுகிய உணவை; பவ நாசனத்தினை. பவம் - பிறப்பு. பாணி - நீர்; கை. மாசிலாமணி - இத்தலத்திலே உள்ள சிவபெருமான். குறுமுனி - அகத்தியர். கரகம் - கமண்டலம். காவிரி அகத்தியர் கமண்டலத்தினின்று ஒழுகிய செய்தி,

“ சுரர்கு லாதிபன் தூய்மலர் நந்தனம்
பெருக வர்கடல் பெய்த வயிற்றிறோன்
கரக நீரைக் கவிழ்த்த மதகரி
சரணம் நாளும் தலைக்கணி யாக்குவாம்.”

என்னும் பிரபுலிங்கலீலை - காப்புச்செய்யுளான் உணர்க.

காசு - குற்றம். புரை-ஒப்பு. புரை இல் - குற்றமில்லாத. அருட்கோல் - அருளாகிய செங்கோல். மேதினி - உலகம். கொடை - கொடைக்குணம்; வள்ளன்மை. ஒன்று - மேகம். ஐந்து - பஞ்சதருக்கள். ஏழ் - வள்ளல் எழுவர். கொடையால் செய்திடும் துணைக்கர என்றதனால் மேகம் ஒன்றே அன்று மூன்று எனவும், தருக்கள் ஐந்தோ அன்று அவை ஏழு எனவும், வள்ளல்கள் எழுவரோ அல்லர் ஒன்பதின்மர் எனவும் கொள்ள வைத்த நயம் காண்க. ஒன்று மூன்று ஐந்து என்பன இயற்கை; அவ்வியற்கையைத் தமது துணைக்கரச்செயற்கையால் மாற்றி யருளினர் என்றவாறு. “பாரி பாரி என்றுபல ஏத்தி, ஒருவற் புகழ்வர் செந்நாப் புலவர், பாரி ஒருவனும் அல்லன், மாரியும் உண்டு ஈண்டு உலகுபுரப் பதுவே” என்ற புறப்பாட்டைக் கருத்திலமைத்துக் காண்க. “கண்ணிரண்டே யாவர்க்கும் கற்றோர்க்கு மூன்றுவிழி, எண்ணும்விழி ஏழாகும் ஈவோர்க்கு” என்ற பாடலும் இங்கு அறியத்தக்கது. இரவி - சூரியன். இந்து - சந்திரன்.

8. வன் மடம் - வலிய அறியாமை. வலிய மடாலயம் என்பது மற்றொருபொருள். என் மடாலயத்தை முன்னே நீ பறித்துக்கொண்டாய்; அதற்குப் பதிலாக ஒரு வீட்டைக் கொடு. வீடு - முத்தி. ஓடு - பிச்சைப்பாத்திரம். பலி - பிச்சை. உன் - கருதுக.

9. தேசிக! அல்லர் என, உருக்கொடு, போற்றி செய, ஆள்வான் அடைந்தது என்னையெனக் கொல் என்க.

10. முதலடி: செல்வமும் வறுமையும் அவரவர் விதிப் பயன் என்றபடி. முதலெழுத்துக்கள் முப்பது; அவை உயிர் எழுத்துக்கள் மெய்யெழுத்துக்கள். அவற்றுள் முதல் ததை எழுத்து ஒன்று அகரவுயிர்; அவ்வகர உயிரையே இருமருங் கினும் நிலைபெறப் பொருந்திய, இடைக்கண் அகரவுயிரினின்று மூன்றாவதாகவுள்ள இகரத்தைப் பெற்றுள்ள எழுத்தை முதலாக வரப் பொருத்தி உபதேசித்த கீர்த்தி என்க. ‘நமசிவாய’ இத்தால பஞ்சாக்கரத்திலே இருமருங்கும் உள்ள மெய்களில் அகரவுயிரும் இடையில் இகரவுயிரும் ஏறியமைகாண்க.

முன்னுற இணக்கலாவது உபதேசத்தில் சிகாரத்தை முதலாவதாக வைத்துச் சூக்கும பஞ்சாக்கரத்தை உபதேசித்தல் என்க. ஆழ்தர - உறுதியாக; அழுத்தமாக என்றபடி. செயிர் - குற்றம். அரட்டர் - துன்பம்செய்வோர். அரசமாவனம் - இத்தலத்துக்குரிய விருட்சம் படர் அரசு. பரசுவார்க்கு - துதிக்கும் அடியார்களுக்கு. மெய் எலாம் பொய் - உடம்பு முதலிய யாவும் அழிந்துபடுவன; உண்மையெல்லாம் பொய் ஆவன என மற்றொருபொருள் தொனிப்பதும் காண்க. அறைந்தும் - சொல்லியும்; அறைதலைச் செய்தும். கையைத் தலைவடுப்படப் பதித்தல் - தீக்கை செய்தற்கண் அத்தமத்தக சையோகம் செய்தல். காலைத் தலைவடுப்படப் பதித்தல் என்பது திருவடி தீட்சை செய்தல். எம்முடைய பொருள்களையெல்லாம் என்றது நல்வினை தீவினைகளை. உடல் பொருள் ஆவி மூன்றனையும் நீ! தத்தமாகப் பெற்றுக்கொண்டாய் என்க. வரதத்தையும் கொண்டாய். புரம் - உடம்பு. ஆவி - உயிர். விதிர்ப்பு உற - நடுக்கம்கொள்ள. இனிமேல் பிறப்பு இறப்புக்கள் வாராமல் பாதுகாத்தாய் என்றபடி. சத்துரு - பகைவன். புரையோன் - குற்றமுடையோன். புரை - குற்றம்; ஒப்பு. பரம்பியது - பரவியது. வீட்டும்பொழுது - அழிக்கும்பொழுது. வெரிந் - புறமுதுகு. மூவா - அழியாத. வசை - பழிச்சொல். ஒப்பு உரை - உவமவாசகம். பாசமோசகன் - பாசத்தைநீக்குபவன். பொர - போர்செய்ய. மயல் - மயக்கம். “மொழிந்த பொருளோடொன்ற அவ்வயின் மொழியாததனையும் முட்டின்று முடித்தல்” என்பது ஓர் உத்தி.

11. ஏறும் பசுத்தலைமை - விடை: அது மறுமொழி.

12. மை ஏது - குற்றம் எவன்? எனக்கு அளவு இல்லாத பிறப்பு ஏது? (அவ்வாறு) வரினும் அருள்செய், (அஃது) உனக்குக் கடனாகும் எனக் கூட்டிப் பொருள் காண்க.

13. பொரு அறு - ஒப்பற்ற. கரு அறுத்திட - பிறப்பை நீக்க. கரு வறுத்திட - பிறப்பை வறுத்த வித்தாக்கும்படி எனினுமாம். காரணம் அதியினால் - பெருங்காரணத்தால்; காரண மதியினால் - காரணமாகிய ஞானத்தால். பொங்கிய

குணம் - மிக்க குணத்தால். மதியினால் பொங்கிய குணம் கடலுக்கு. சார ஆற்றிற்கு எலாம் முடிவு இடம் ஆகலின் - பொருந்துமாறு சமயநெறிகளுக்கெல்லாம் முடிந்த முடிவாகவுள்ள இடமாகலால்; நதிகளெல்லாம் முடிவாகக் கலக்கு மிடமாகலால்: “பலபல மதமும் ஈற்றின் ஒருவழிப் படலும் போலும்” என்றமை காண்க. கடி சீவனம் - பாதுகாவ லோடுகூடிய வாழ்க்கை. கடி - காவல். அம்பரம் - ஆகாயம்; ஆடை. அருணவம் - கடல். அருள் நவம் - புதியகருணை. உலகில் பரவு ஐ ஆ - உலகத்தார் பரவுதற்குரிய கடவுளாக. பரவை ஆ - பரந்த இடமாக. வாரிதி - கடல்: அகலம் ஆழம் முதலிய வைகளால் அளவறியப்படாமை. இரண்டாம் வரியிலிருந்து பத்து வரிகள் தேசிகருக்கும் கடலுக்கும் சிலேடை காண்க. முந்தன் - முற்பட்டவன். வழக்கு - கடமை. ஆன்மாக்க ளுடைய முன்னை வினைகளின் தன்மையை அறிந்து இன்ப துன்பங்களை அவ்வவ் வினைகளுக்கு ஈடாகத் தருகின்றவன் ஆகலின். எண்ணிலாப்பிறவி. நன்னெறியினில் உற்று - “அண்டசம் சுவேதசங்கள்”, “நரர்பயில் தேயம்”, “வாழ் வெனும் மையல்” (சிவஞானசித்தியார் சூத் - 2, செய் - 89, 90, 91) பாடல்களிற்காண்க. இமை துடித்திடாது - இமை யாமல். அற்றம் நோக்காது - சமயம் பாராமல். உகுத் தனைய - ஊற்றினிற்போன்ற. மாந்தவும் - செவியால் உண்ண வும். தேக்கவும் - நிறைக்கவும்.

நன்னெறி - சன்மார்க்கம்; ஞானநெறி. ஈனம் ஆம் நெறி - புறப்புறம், புறம், அகப்புறம் ஆகிய சமயங்கள். இதனை,

“புன்னெறி யதனிற் செல்லும் போக்கினை விலக்கி மேலாம்
நன்னெறி யொழுகச் செய்து நவையறு காட்சி நல்கி
என்னையும் அடியன் ஆக்கி இருவினை நீக்கி யாண்ட
பன்னிரு தடந்தோள் வள்ளல் பாதபங் கயங்கள் போற்றி”

என்னும் கந்தபுராணச் செய்யுளான் உணர்க. நண்ணிடப் புரிந்து, ஒழித்து, ஏய்ந்திடாது, சாய்ந்திடாது, உற்று, அறிந்து, வந்துபணியவும், மாந்தவும், நோக்கவும், தேக்கவும், கலக்கவும் வந்த ஓர் வினை எனக்கூட்டுக. ஓர் வினை என்றது

சிவபுண்ணியச் செயலை. அது பல பிறவிகளில் ஈட்டித் திரண்டு வருவது. அருட்குருவடிவினை அறிந்து போற்றுதல், அவன் அருண்மொழி கேட்டல், அவ்வுருவத்தைக் கண்ணிமையாமல் தரிசித்திருத்தல், சிவானந்தானுபவத்தில் திளைத்துத் தேக்கிடல், அடியார் கூட்டத்திலே கலந்திருத்தல் ஆகிய யாவும் சிவாநுபவமாம். வரத - வரத்தைக்கொடுப்பவனே: விளி.

14. மா தவம் - சிறந்த தவம்; இறப்பில் தவம் என்ற படி; அஃது வீடுபேற்றுக்குரிய தவம். சரியை கிரியா யோகங்களின் முடிந்த ஞானம் என்பதே அது. ஆசாரியன் சீடன் சென்னிமேல் திருவடி சூட்டுதற்குச் சிவபுண்ணியம் மிக வேண்டும்; இன்றேல் அச்செயல் நிகழாது. “அருளினாலே தாளினை தலைமேற்கூட்டும். . . மெய்கண்டான்” என அருளிச் செய்தமை காண்க. என் சென்னியில் திருவடி சூட்டாமைக்குக் காரணம் மாதவம் இலாமையே என்று கூறினால், இயமன் மீது திருவடி வைத்தற்குக் காரணம் யாது? அது கோபமா? அல்லது பாவந்தானா? என்றார்.

15. தாது ஆர் கலை - கல்லாடை. ஆகாரம் - வடிவம். தரணி - பூமி. கருத்தன் - தலைவன்; கடவுள்.

16. கருத்திடைக் கரந்த - என் மனத்திலே ஒளிந்துள்ள. அருத்தியின் - இச்சையின். அருத்தி - விருப்பம்; இச்சை. கர்த்தனே! நீ செய்கின்ற செயலெல்லாம் ஆன்மாக்களின் பொருட்டாகுமாயின் நீ என்று உளை, அன்றே யானும் உள்ளேன், என்னுடன் அபேதமாகக் கலந்திருக்கின்றாய், எல்லையில்லாத வினைகளைச் செய்தற்கும் நீயே துணையாயினை, ஈட்டிய வினைகளுக்கு ஈடாகப் பலவகைப்பட்ட துன்பங்களையும் ஊட்டுகின்றாய்; அவ்வினைப்பயன்கள் நன்கு துய்த்துத் தொலைக்கும்பொருட்டு எண்ணிறந்த பிறப்புக்களில் சுழலவும்விட்டாய். அலம்வர - சுழல. அவனி - பூமி. சுலவிய - சூழ்ந்த. உலகிலே பிறப்பு என்னும் கடலில் அகப்பட்டு அடைந்த கொடிய துன்பங்களைச் சொல்லின், என்னோடு கலந்துநின்று உண்பித்த தேவரீரையன்றி வேறு யார் அறியவல்லார்? தோன்றாத துணையாயிருந்து ஆன்மாக்களுக்குச் சுகத்தைத்தருவீர் என்று

ஆன்றோர் கூறினர்; அதுவும் அருளின்பாற்பட்டது என்பர். ஆயின், அவ்வருளை எங்கே போக்கினீர்.

பார் - பூமி. தரணி - பூமி. கண்கூடு - பிரத்தியட்சம். உலகில் சிலநாட்பழகினும் ஒருவற்கு ஒருதுன்புற்றால் அத்துன் பத்தை நட்பினர் ஏற்றுக்கொண்டு அவனுக்குச் சுகந்தருவர் எனக் கேட்டிருக்கிறேன்; பிரத்தியட்சமாகவும் கண்டுள்ளேன். “உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல ஆங்கே, இடுக்கண் களைவ தாம் நட்பு” எனத் திருவள்ளுவர் கூறினார். அன்றியும், வினைகளை ஈட்டுங்காலத்து யான் உம்மையின்றித் தன்னந்தனியே இயற்றிலேன்; தேவரீர் செய்தும் செய்விக்கச் செய்பவரும் ஆயினீர்; அதனால் உண்டாகும் பயனாகிய துன்பத்தை யான் அடைவதானேன்; அதற்குக் காரணம் யாது? கருணைவாரிதி - அருட்கடல். சீவபோதம் முற்படுமாயின் யாம் முற்பட்டு நிற்கமாட்டோம்; சீவபோதம் முனையாமல் அடங்கி நிற்கப்பெறில் யாம் முற்பட்டுநிற்போம்.

அந்தகன் - குருடன். குருடன் பெற்ற கோலாவது; குருடனுக்குக் கோலிலே உண்டான இச்சை கோல்கொடுத்து இழுக்கிறவன் கொடுத்த இச்சையோ? குருடனுக்குள்ள இச்சையோ? கோல் கொடுத்து இழுக்கிறவன் கொடுத்த இச்சையானால் அவன் கோல்கொடுத்த பொழுதெல்லாம் பிடிக்கவேண்டும்; அப்படிப் பிடியாதபடியினாலே அவன் கொடுத்த இச்சை அன்று. குருடனுக்கு உள்ள இச்சையானால் கோலை இடைவிடாமல் உறுதியாகப் பிடித்துக்கொள்ளவேண்டும்; அப்படிப் பிடியாதபடியினாலே குருடனுக்குள்ள இச்சை அன்று. ஆனால் எப்படி? என்னில், குருடே குருடனுக்குக் கோலிலே இச்சையைக் கொடுத்தது. இச்சையைக் கொடுத்த குருடும் குருடனுக்குக் கோலை அறிந்து எடுத்துக் கொடுக்கமாட்டாது. இச்சித்த குருடனும் கோலையறிந்து எடுத்துக்கொள்ளமாட்டான். இச்சிக்கப்பட்ட கோலும் குருடன் கையிலே பிரிந்துவந்து பொருந்த மாட்டாது. இந்தச் செய்தியைக் குருடனுக்கு உரிமையுள்ளவர்கள் இரக்கத்தினாலே அறிந்து கோலை எடுத்து அவன் கொண்டுபோய் விடச்சொன்ன இடத்திலே கோலைப்பிடித்து இழுத்துக் கொண்டுபோய் விடுவார்கள். குருடன் 1, குருடு 1,

கோல் 1, கோல் இழுக்கிறவன் 1, இடம் 1 ஆக 5. குருடனைப் போலும் ஆன்மா, குருட்டைப் போலும் ஆணவமலம், கோலைப் போலும் சரீரம், கோல் கொடுத்து இழுக்கிறவன் போலும் சிவன், இடத்தைப்போலும் புவனங்கள் என அறிக. ஆன்மா முதல்வனோ? சிவன் முதல்வனோ? சிவன் முதல்வன் ஆனால் ஆன்மாவுக்குத் தனுகரணத்திலே விருப்பம் இருக்கையிலே மோட்சம் தருகிறோம் என்று அழைத்தால் அவர்வழியே செல்லான். ஆகையினாலே சிவன் முதல்வன் அல்லன். ஆன்மா விரும்பினபடி தனுகரணத்தினைக் கூட்டிக் கன்மத்தைப் புசிப்பிக்கிறபடியினாலே ஆன்மாவே முதல்வன். இஃது எப்படிப் போல? என்றால், குருடன் முதல்வனோ? கோலைப்பிடித்து இழுக்கிறவன் முதல்வனோ? கோலைப்பிடித்து இழுக்கிறவன் முதல்வன் ஆனால், குருடனுக்குக் குளக்கரை போகவேண்டும் என்று இச்சை இருக்கையிலே கோல்காட்டிக் கோயிலுக்கு வா என்று அழைத்தால் வாரான். ஆகையினாலே, கோல்காட்டி முதல்வன் அல்லன். குருடன் நினைத்தபடி குளக்கரையிலே கொண்டுபோய் விடுகையினாலே குருடனே முதல்வன் என்க. இதனை “வேண்டுவார் வேண்டியதே ஈவான் கண்டாய்”, “கருத்தறிந்து முடிப்பான் தன்னை”, “புக்குழிப் புக்குப் பெயர்த்துழிப் பெயர்த்து, என்வழி நின்றனன் எந்தை அன்றோ” என்னும் தொடக்கத்துச் சுருதிகளையும் நோக்கி அறிக.

அகம் - மனம் ‘மனையே பாவம் அகலிடம் உள்ளும் ஆமே’ என்பது குடாமணி நிகண்டு. செய்யும் செயல்கள் எல்லாம் என்செயலேயெனக் கொண்டு முயன்று செய்தேன் என்றார். விருப்பு வெறுப்புக்களே வினை வளர்ச்சிக்குக் காரணமாம். வினைகள் அறுவதற்குக் காரணமும் மேல் கூறுகின்றார். (1) அநாதியே ஆன்மாக்கள் சிவனுக்கு மீளா அடிமைகள். நவை - குற்றம், படைக்கலம் - ஆயுதம். (2) மற்றவையெல்லாம் அவனுடைய உடைமைகள். பூமி முன் ஆன பன் - பூமி; அவனிபன். (3) யான் எனது என்னும் அகங்கார மமகாரங்கள் கெடுதல் வேண்டும். (4) அதனால் பிறப்பு நீங்கும்; சிவமாந்தன்மைப் பெருவாழ்வு சித்திக்கும். பவம் - பிறப்பு. சிவம் - சிவமாந்தன்மைப் பெருவாழ்வு. (5) பாவங்கள் தொலையும்

விகற்பங்கள் உண்டாகா என உணர்த்தினை என்க. அற்புதம் - ஞானம்.

17. ஆதவன் - சூரியன். அணு - உயிர். திமிரம் - ஆணவ இருள். ஆனி - கேடு. பாதம் முடி வை - தேவரீருடைய திரு வடிகளை அடியேன் சிரத்திற் சூட்டியருளுக. கா - காப்பாற்று. வைகு ஆசு இலாத அமலா எனப் பிரித்துப் பொருள்கொள்க. இதில் ஆவணி, ஆடி, ஆனி, வைகாசி என்ற மாதப்பெயர்கள் தொனித்தல் காண்க.

19. அருந்தொழில் ஐந்து - ஆக்கல் அளித்தல் அழித்தல் மறைத்தல் அருளல் என்பன. அணுப்பொருட்டு - உயிர் களின்பொருட்டு. முதலா வகுத்திடும் மூன்று - சிருட்டி திதி சங்காரம் என்பன. சேதனம் - அறிவு. கருணைசெய் ஒரு தொழில் - அருளல். ஒருமலமுடையார் - ஆணவமலம் ஒன்றே உடைய விஞ்ஞானகலர். இருமலம் உடையார் - ஆணவம் கன்மம் ஆகிய இருமலமுடைய பிரளயாகலர். மும்மலம் - ஆணவம், கன்மம், மாயை என்பன; அவற்றையுடையார் சகலர். திருகிய - மாறுபட்ட. மூவகை உயிர்களுக்குச் சிவ பெருமான் அருள்செய்வதைப் பரஞ்சோதிமுனிவர் திருவிளையாடலில்:-

“ வென்றுளே புலன்க னைந்தார் மெய்யுணர் உள்ளந் தோறும் சென்றுளே அமுத மூற்றும் திருவருள் போற்றி ஏற்றுக் குன்றுளே இருந்து காட்சி கொடுத்தருள் கோலம் போற்றி மன்றுளே மாறி யாடும் மறைச்சிலம் படிகள் போற்றி ”

என அருளியமை காண்க.

இனி, மும்மலம் சேர் உயிர்ப்பொருட்டு - சகலவர்க்கத் துக்கு. கயிலை பூதி - ? கயில் ஐ பூதியை - திருக்கரத்திலே அழகிய திருநீற்றை: கயில் - கையிலு; போலி. காரணமயில் என்றது துணைக்காரணமாகிய சிவசத்தியை; உமாதேவியாரை என்றபடி. மய் இலை ஆக - குற்றம் இல்லையாக. மை: மய் போலி. ஐம்முகம் - ஐந்து திருமுகங்கள். ஐ முகம் - அழகிய திருமுகம். ஆதரம் - விருப்பம். கை மலை வில் அது - திருக்

கரத்தில் உள்ள மகாமேருவாகிய வில்லினை; அது பகுதிப் பொருள் விசுவதி. கதி - மோட்சம். கை மலை இவ்வது - சிறிதும் ஐயம் இல்லாத பொருளை. கை - சிறுமை; கைவாள், கைக்குடை என்பதுபோல. கந்தன் - முருகவேள். கனிவொடும் உற்று உளோர் - உருக்கமுடன் அடைந்தோர். கந்து அனை ஆம் என - நிலைபெற்ற தாயே யாம் என்று. சந்தம் ஆம் விடை - அழகினையுடைய இடபவாகனம். மருள் அற சந்தம் ஆம் விடையினை - அறியாமை என்னும் மயக்கம் நீங்கும்பொருட்டு (க் கேட்போர்க்கு உளம் கொளுமாறு) அழகிய பதிலை. உருத்திர அக்கம் - சிவந்த நெற்றிக்கண்; உருத்திராக்க மணிவடம். உரு - வடிவம்; திருமேனி என்ற படி. கரு நெறி உறுகையினை அற ஒழித்தும் என மாறி, 'பிறவா யாக்கைப் பெரியோன் ஆதலின்' அருளே திருமேனி யாகக்கொண்டு எனப் பொருள் கூறுக. கருநெறி அற உறுகையினை மேவியும் - சின்முத்திரை தரித்தும் என்க. பாச பந்து - பாசமாகிய உறவு. பண்பு உடை பாச பந்துக்கள் - பக்குவமுடைய பாசபந்திகள். ஏனம் - பன்றி. கலை - மான். கரம் - கை. கலை - கலைஞானங்கள். !திருவாவடுதுறை - தலம். அடியர் அதிர் உவா அடு துறை சேர் கடல் ஆம் என - அடியவர்கள், முழங்குகின்ற பெளர்ணமிகாலத்திலே பொருந்திய துறையினிடத்துப் பொங்கியெழும் சமுத்திரத் தினைப்போலும் என்று. அதிர்கடல் உவா அடுகடல் என்க. உவா - பெளர்ணமி. பிறங்கிய - விளங்கிய. குணம் இலி - குணமில்லாதவன்; நிர்க்குணன் என்றபடி; மாயா குணங்களோடு கூடாமல் அருட்குணங்களோடு கூடியவன் என்பது கருத்து. கன்மை - கல்லினது தன்மை.

20. அம் பரன் - அழகிய மேலானவன். மனம் இடைவிடாது சுழல்வதற்குப் பம்பரம் உவமை. கம்பம் அற - அசைவின்றி. நிராலம்பன் - பற்றுக்கோடில்லாதவன். அற்பு - அன்பு.

21. கா - பாதுகாப்பாய். ஆவி - உயிர். கையுறை - கையுறுபொருள். வாவி - தடாகம். தாவு ஆவி - ஒருடம்பை விட்டு மற்றோருடம்பிலே புகும் உயிர். நாறு உடல் - புலால் கமழும் உடம்பு. போம் பொருள் - அழிதலையுடைய பொருள்.

22. குரு மணி - நிறம்பொருந்திய மணிகள். கூலம் - தானியம். வித்து - விதைகள். புல் வம்பு - அற்பமாகிய துன்பங்கள். செம்பியன் - சோழன். பலி - பிச்சை. ஆன்மாக்களாகிய எங்கனையெல்லாம் எங்களுடைய நல்வினை தீவினைகளின் வழியே முற்பட்ட உமது மாயாசத்தியால் தனு முதலியவை களைத் தந்து உழலச்செய்து, சொல்லப்பட்ட எங்கள் தலைமையைக் கைப்பற்றிக்கொண்டீர்; ஆன்மாக்களாகிய நாங்களும் உம்மிடத்திலே பொருந்திய அருளின்வழியே எங்கள் மனத்திலுள்ள பேரன்பால் உடல் முதலிய மூன்றினை உமக்கும் கொடுத்து உலகிலே நன்கு தெரியச்செய்தோம் அல்லேமோ? ஆகலின் நாம் இருவரும் ஒப்பானோம். அவ்வாறாக, நாங்கள் அடிமையாம்வகை எவ்வாறு? அதனைச் சாற்றுக் என்றவாறு. தேவரீரும் தநு முதலியவற்றை எமக்குத்தந்தீர்; யாங்களும் உமக்கு உடல் முதலியவற்றைத் தந்தோம்; நீர் தந்தது எங்கள் வினைவழி; யாங்கள் உமக்குத் தந்ததோ உமது அருள் வழியேயாம். 'தந்ததுன் றன்னைக் கொண்டதென் றன்னை' என்றது போல.

23. மருளேற்கு - மயக்கத்தையுடைய எனக்கு. உன் திருவருளைப் பெறுதற்குரியோர் தவத்தால் மேம்பட்டவர்; ஆயினும், அடியேனுக்கு உன் திருவடி கழுவிய நீரும், சேடமும், தரிசனமுமே போதும். அவைகள் என்றும் கிடைக்கக் கட்டளையிட்டருள் என்றபடி. ஆசாரிய தரிசனமும், அவன் உண்ட மிச்சிலும், பாதோதகமும் கிடைக்கப்பெறின் பாதக மலங்கள் ஒருவனை விட்டகலும்; அதனால் அவன் உய்ந்து வீடு பேற்றை அடைவான் என அவற்றின் பெருமை உணர்த்தியவாறு.

24. தேசிக சிகாமணியே! உம்முடைய அருட்செயல் நன்றாயிருந்தது; உம்மை அடைந்த அடியாரது புத்தியை மயக்கிவிடுகின்றீர்; திருவடியை அவர் தலையிலே குட்டுகின்றீர்; உமது பரிகலசேடத்தை உண்பிக்கின்றீர்; தாரை தாரையாகக் கண்ணீரொழுகுமாறு செய்கின்றீர்; இந்தப் பித்து எவ்வாறு உண்டாயிற்று? எனக்குத் தெளியச் சொல்லுவீராக என்க.

25. தேச - ஒளி. கதை - சுண்ணச்சாந்து. தீற்றிய - பூசிய. காச ஆர் கலன் பரி - பொன்னும் மணியும் நிறைந்த ஆபரணங்களைத் தரித்த. கலவம் - கலாபம்; தோகை. துணைவர் - கணவர். விண்தலம் - ஆகாயம். இருபதப் பண்பு - திருவடிகளின் தன்மை. பொறி - இலக்குமி. வெறி - வாச்சனை. 'பூவெனப் படுவது பொறிவாழ் பூவே' என்பது: அது செந்தாமரை மலர். அறிவில்லாத என்னுடைய மனத்தினுள்ளே புகுந்து அங்குள்ள புத்தியையும் அஞ்ஞான இருளையும் அழித்து மலருங்காரணத்தால் இஃது ஓர் திப்பியமலர் என்பதே தக்கது. கதிரோன் - சூரியன். தேச - கிரணம், ஒளி. சாரமாது?

26. கயிலையினின்று ஒரு காரணத்தால் உமாதேவியார் பசுவடிவாக வந்து பூசிக்க, அப்பசுவடிவை மாற்றி இறைவர் அணைத்தெழுந்தனர் என்பது இத்தலவரலாறு. சிவபெருமான் ஒரு பசுவை ஆண்டருளினர். அந்த ஊரிலேதானே தேவரீர் பல பசுக்களை ஆளுகின்றீர் ஆகலின், உம்மைவிட்டு ஒருவரும் சிவபெருமானைப் பூசிக்கமாட்டார். ஏனெனில், 'குருவே சிவமெனக் கூறினன் நந்தி' ஆகலின் என்க. பசுக்கள் - ஆன்மாக்கள்.

27. அடையாதவர் - குருதரிசனம் செய்யவாராத மக்கள்; பகைவர். ஆசாரியருக்குக் குவளைமலர் மாடையுரியது. தேவரீர் கட்டளையிட்டருளுமுன் குற்றேவலைச் செய்து நிற்கும் அடியேனுக்குத் திருவடியைத் தந்தருளுவதற்குத் தடையாதுளது? தொடை - மாலை. குற்றேவல் - பணிவிடை. தொழும்பன் - அடியவன். பாத அரவிந்தம் - திருவடித்தாமரை.

குறிப்புரை முதலியன முற்றும்.

